

Benvolgut/da amic/ga,

Ha arribat l'hora del canvi real. Crisi, immigració, inseguretat, islamització, retallada de drets socials, privatització del sector públic, són els gravíssims problemes als quals ens enfrontem tots els catalans.

CiU, PSC, PP, ERC, ICV són els culpables d'aquesta aclaparadora situació. Durant els seus anys de gestió governamental han demostrat la seva ineficàcia i la seva ineptitud a l'hora de gestionar-los.

Davant l'actual crisi, els partits majoritaris han fet deixadesa de funcions i simplement obeeixen als dictats dels "mercats financers internacionals". L'arribada al poder del PP i la seva política ultraliberal serà nefasta per a les classes populars catalanes que veuran amenaçat tot el sistema de protecció social. Les retallades iniciades per CiU a Catalunya són només l'avantsala del que ens espera.

Avui la immigració ja no és un simple problema d'ordre públic o de competència en l'accés al mercat del treball. És tot això i molt més, el ritme demogràfic actual amenaça amb submergir a Catalunya sota una majoria de població musulmana, sud-americana o asiàtica que canviarà per sempre la nostra identitat i condemnarà als nostres fills a viure en una societat on ells siguin minoria. Els partits amb representació parlamentària segueixen jugant a un irresponsable "aquí hi cabem tots" o "els immigrants s'acabaran integrant", mentides i falsedats que contribueixen a empitjorar encara més la situació.

Però ha arribat l'hora de l'esperança. Ha arribat Plataforma per Catalunya per dir a tots els catalans que no ho permetrem, que a Catalunya primer són els de casa i que ningú ens arrabassarà el nostre país. Ha arribat Plataforma per Catalunya per assenyalar a la casta política com l'autèntica culpable i dir-li que som milers els catalans que volem enviar-los a l'atur i donar pas a opcions noves i valentes.

Catalans i catalanes, Plataforma per Catalunya lluitarà per la nostra identitat i pels nostres drets socials. Per això us demanem el vot el proper 20 de novembre, que la veu dels de casa se senti quan arribi al Congrés dels Diputats.

El nostre futur també depèn de tu.

- 1. PRESENTACIÓ.**
- 2. IMMIGRACIÓ. ORDRE PÚBLIC. IDENTITAT SOCIAL.**
- 3. INFÀNCIA. JOVENTUT. FAMÍLIA. GENT GRAN. TRADICIONS.**
- 4. EDUCACIÓ. UNIVERSITAT. SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ. CULTURA I NOVES TECNOLOGIES.**
- 5. ECONOMIA I BENESTAR DE LES PERSONES. PROGRÉS I CREIXEMENT.**
- 6. HISENDA I TRIBUTS.**
- 7. PLA D'INFRASTRUCTURES, TERRITORI I OBRA PÚBLICA.**
- 8. SEGURETAT CIUTADANA, JUSTÍCIA I SISTEMA PENAL.**
- 9. CORRUPCIÓ. REGENERACIÓ I ÈTICA POLÍTICA.**
- 10. TREBALL I OCUPACIÓ. MESURES DE XOC CONTRA L'ATUR.**
- 11. HABITATGE I URBANISME.**
- 12. SANITAT.**
- 13. ECOLOGIA, MEDI AMBIENT, SOSTENIBILITAT.**
- 14. CRIDA FINAL DE LA PLATAFORMA PER CATALUNYA.**

1. PRESENTACIÓ.

Catalunya afronta un altre procés electoral -segurament el més important de la seva història- davant el qual els catalans hauran de decidir el seu futur, no només per als propers quatre anys, sinó que del resultat d'aquests comicis dependrà la fisonomia de Catalunya en les pròximes dècades.

En aquests moments ens juguem temes tan importants com:

Si volem que la islamització de Catalunya segueixi avançant com en els últims 15 anys o si li barrem el pas definitivament.

Si volem que als 450.000 islamistes que farà 10 anys que resideixen a Catalunya se'ls concedeixi la nacionalitat espanyola entre el 2012 i el 2016.

Si volem que segueixin augmentant els guetos d'immigrants, veritables territoris en què Catalunya ha deixat d'existir.

Si volem que la immigració islàmica, subsahariana, andina i oriental acabi modificant de manera irreversible la fisonomia europea de Catalunya.

Si volem que la societat catalana segueixi dissolent-se i perdent la seva identitat o si, per contra, o si promovem la seva recuperació, especialment demogràfica.

Si seguim permeten que Catalunya segueixi sense reaccionar davant la crisi econòmica, deixant perdre la seva indústria i llocs de treball, callant davant la globalització i la deslocalització industrial.

Si s'ampliarà la bretxa entre la classe política i els interessos reals dels ciutadans i si anirem cap a un model més democràtic i participatiu o cap a una democràcia segrestada per la classe política i els dictats dels "mercats internacionals".

Tot això és sobre el que Catalunya s'haurà de pronunciar en aquestes eleccions generals, que són una oportunitat decisiva per resoldre tots aquests problemes... abans que sigui massa tard!

Quan s'esgoti la legislatura que s'iniciarà a primers de 2012, si no s'ha fet front a tots aquests problemes i no s'han resolt, la situació serà completament irreversible: el 2016, els partits polítics majoritaris ja no es disputaran el vot dels catalans sinó el dels 450.000 nous votants islamistes i una xifra semblant de sud-americans i asiàtics fent-los més i més concessions a costa de la nostra identitat; la immigració ja haurà imposat definitivament la seva presència en amplis territoris de Catalunya, els quals s'hauran convertit en seu de cultures estrangeres empeltades en el nostre país, i així successivament.

No hem arribat per casualitat a l'avantsala d'aquesta situació: aquest veritable desastre històric té noms i cognoms.

Diccionari de responsables

No es pot oblidar la responsabilitat de la classe política espanyola i catalana en la present situació.

El 1996 l'índex d'immigrants a l'Estat espanyol rondava l'1%, la majoria d'ells jubilats procedents del nord d'Europa que no causaven cap tipus de problemes i vivien integrats en un clima de perfecta harmonia. Va ser amb l'arribada al poder de **José María Aznar**, quan es van obrir les portes a la immigració massiva per afavorir l'arribada de mà d'obra barata utilitzada per augmentar la quota de benefici durant el fictici boom immobiliari. Durant el govern del PP va ser aleshores ministre de l'Interior l'avui candidat a la presidència del Govern, **Mariano Rajoy**, qui va reformar la Llei d'Estrangeria incentivant l'arribada massiva de centenars de milers d'immigrants. El PSOE no va res fer més que empitjorar la situació creada per govern dels populars. El 2005 es va aprovar l'absurda regularització massiva del ministre **Jesús Caldera**, provocant un ja conegut efecte crida de tal magnitud que el 2007 Espanya va ser el país del món que més immigració va rebre només per darrere dels Estats Units. **El resultat és que avui –per molt que ens intentin ocultar les xifres reals- Espanya frega el 14% de població immigrant i a Catalunya se supera la xifra d'1.300.000.**

El que és pitjor encara, cap dels partits majoritaris inclouen als seus programes mesures contra aquesta reversió demogràfica, la qual cosa implica que durant els propers quatre anys –i malgrat la crisi i les insuportables xifres d'aturats- seguiran permetent l'arribada de més i més immigrants al nostre país. **Qui són els culpables de l'arribada del tsunami migratori i de les seves nefastes conseqüències? El PP d'Aznar i Rajoy, i el PSOE de Zapatero i Rubalcaba.**

Durant 20 anys, Jordi Pujol i CiU van teixir unes xarxes d'interessos polítics i econòmics des de la Generalitat prenent fer creure que la construcció nacional de Catalunya era l'eix de la seva política, confonent els seus propis interessos amb els del país. La gestió quotidiana dels afers públics va passar a un segon pla. **El resultat va ser la conversió de Catalunya en la zona més corrupta de l'Estat i, paradoxalment, on menys es parlava de corrupció.**

Des de 1992, després de les Olimpíades de Barcelona, Jordi Pujol, enviant Àngel Colom i Colom al Marroc com a delegat de la Generalitat, va optar per atraure immigració magribina a Catalunya creient que els marroquins aprendrien abans el català (a diferència dels grups ètnics procedents d'Iberoamèrica, els quals, previsiblement, no s'esforçarien a aprendre el català ja que parlaven castellà, llengua oficial comuna a tots els espanyols). Per això, avui crida l'atenció que CiU es sorprengui per la presència del burca, del vel islàmic, del niqab als carrers de les nostres ciutats, viles i pobles. **Qui va portar l'Islam a Catalunya? Una sigla: la CiU de Pujol, Mas i Colom, i dos rostres: Pujol i Colom.**

Després de successives derrotes electorals, el 2007 el PSC va aconseguir arribar en coalició al Govern de la Generalitat. La seva gestió no ha pogut ser més desastrosa. En matèria d'immigració el criteri que va imperar durant aquells anys va ser el de l'“Aliança de civilitzacions” unit a les fal·làcies del “multiculturalisme” i la “integració”, va ser durant la gestió del nefast Tripartit quan es va accelerar la

islamització de Catalunya i quan el nivell d'atur va arribar a quotes alarmants i intolerables. **Qui ha generat 742.000 aturats a Catalunya? Qui ha obert definitivament les portes a l'Islam i a 1.300.000 immigrants? Una sigla: el PSC, i dos rostres: Maragall i Montilla.**

ERC, impregnada d'una dogmàtica ideologia marxista i multiculturalista, va arribar a la seva cota més alta de vots el 2003 per a després entrar en crisi i davallada de suport popular. És la demostració pública de la manca de capacitat d'ERC per governar una comunitat. Els seus somnis independentistes, la seva ignorància absoluta de l'essencial de la identitat catalana, van fer que aquest partit es convertís en "el partit de la immigració", en els principals defensors dels immigrants junt amb ICV, amb els seus líders oferint suport entusiasta als islamistes i a la seva "integració", amb Carod-Rovira al·ludint una i altra vegada a l'"Islam català", i amb els dirigents d'ERC concedint més subsidis i subvencions que mai a les associacions islàmiques... I la gestió del dia a dia? Que importava quan es tenien tan "alts ideals"! No és estrany que ERC patís en aquests anys constants problemes interns, dissidències i que, finalment, en arribar el 2011, el vot independentista quedés fracturat en diferents opcions, cadascuna més exòtica i immadura. **Qui ha donat més ales a l'islamisme a Catalunya? Qui ha parlat de manera més irresponsable i frívola de l'"Islam català"? Una sigla: ERC, i un rostre: Carod-Rovira.**

Permanentment privat d'aproximar-se al poder a causa de la seva feble estructura a Catalunya i dels errors de la seva pròpia direcció, tant catalana com espanyola, el PP s'ha configurat sempre com un partit aliè a Catalunya, pagant-ne les conseqüències. Aznar, en primer lloc, va demostrar el poc que li interessava la seva "delegació catalana" pactant el 1996 amb CiU, mentre afirmava que "parlava català en la intimitat", una burla a la nostra llengua i a la nostra intel·ligència. Més tard, en plena orgia bel·licista de suport a les aventures colonials de Bush, el PPC va començar a enfonsar-se i a collir resultats electorals ínfims dels que encara no s'ha recuperat. L'últim congrés del PPC va consagrar la formació d'una direcció, la qual s'ha limitat en tot a ser la caixa de ressonància de la seva direcció madrilenya i ha seguit configurant el partit de Rajoy com una cosa exterior a Catalunya, sense veu pròpia en aquesta autonomia i sense capacitat, intenció, ni voluntat de tenir-la. I és en aquest punt on el PPC ha "descobert" el problema del burca a duo amb CiU en el que constitueix el gir copernicà més increïble de la història recent a Catalunya, usant la hipocresia i la manipulació més burda, el PPC ha pretès presentar-se a Catalunya com un partit antiimmigració, amb l'únic objectiu de frenar l'ascens de PxC. Ara veiem com totes les declaracions de **García Albiol** eren pura propaganda, i com la direcció madrilenya del PP s'encarrega d'amagar-ho perquè el missatge de la formació conservadora és el del sí a la immigració com recentment han declarat **Esperanza Aguirre, José María Aznar** i el propi **Mariano Rajoy**... **Qui ha jugat a aprenent de bruixot amb la qüestió de la immigració? Qui ha pretès enganyar a l'electorat dient una cosa a Badalona i una altra a Madrid? Qui només s'acorda de la immigració quan hi ha eleccions i pretén esgarrapar els vots de Plataforma per Catalunya? Una sigla i uns rostres que només reflecteixen hipocresia: el PP de Mariano Rajoy, José María Aznar, García Albiol i Alicia Sánchez Camacho.**

En aquesta situació, els qui deien que més defensaven la "catalanitat" (CiU i ERC) han acabat sent els principals impulsors de la riuada d'immigració islàmica que ha arribat a Catalunya.

Els qui defensaven el rigor en la gestió dels assumptes públics i l'hora de "governar", como el PSC, avui ja no tenen credibilitat y no poden argumentar una eficàcia que no han demostrat en set anys al poder.

Finalment, els qui van voler votar una opció "espanyolista" van veure com aquesta es pujava al furgó de cua de l'americanisme, es mostrava favorable a l'entrada de Turquia a la UE i tenia els ulls més posats en la defensa de la política exterior dels Estats Units que en la defensa de Catalunya i dels catalans, donant suport a l'entrada d'Espanya a les guerres de l'Iraq i de l'Afganistan en contra de la immensa majoria de la societat catalana. I veuen com aquesta opció dretana espanyolista segueix vivint **al marge dels interessos de Catalunya i és l'encarregada d'obrir les portes a milions d'immigrants quan dirigeix la política estatal des de la Moncloa.**

La major part dels qui han votat aquestes opcions polítiques s'han vist decebuts. Així hem arribat a la situació actual de desconfiança de la població envers la seva classe política i de reconeixement que els interessos de la ciutadania van per una banda i els dels seus polítics discorren per una altra.

La Plataforma per Catalunya proposa trencar amb totes aquestes dinàmiques que ens han portat just fins on ens trobem, és a dir:

A una Catalunya corcada per la corrupció.

A una Catalunya amb 1.300.000 immigrants.

A una Catalunya amb 742.000 aturats.

A una Catalunya perduda entre la crisi econòmica, la immigració massiva, la corrupció generalitzada i la mala gestió dels recursos.

Els responsables d'aquesta situació són les sigles que han conduït la vida política catalana aquests darrers 30 anys. Cal tenir el valor de trencar amb ells. Cal reconèixer que més enllà d'aquestes sigles, un poble i una terra tenen futur sempre que sàpiguen reconquerir-la. I per això cal que emergeixin noves opcions i noves actituds polítiques.

Plataforma per Catalunya ha nascut per respondre a la necessitat històrica de Catalunya de trencar amb les dinàmiques polítiques de les últimes dècades. Per això cal que del Congrés dels Diputats que surti dels propers comicis del dia 20 de novembre hi sigui present la veu identitària i disident de Plataforma per Catalunya.

2. IMMIGRACIÓ. ORDRE PÚBLIC. IDENTITAT SOCIAL.

Benvolgut amic/amiga: tu saps, tan bé com nosaltres, que les idees tenen les seves conseqüències, que les coses succeeixen per alguna cosa i es fan amb una finalitat.

I saps també que les llibertats que avui gaudim a Catalunya són el fruit de l'esforç i del treball de molts homes i dones que abans que nosaltres van decidir apostar per la llibertat, la justícia, la pau i l'ordre social, construint una societat en què el fonamental és la persona i la seva llibertat.

Per això, a Plataforma per Catalunya ens preocupen i reflexionem seriosament sobre les conseqüències que la desordenada política immigratòria té i pot tenir en el futur per a la nostra identitat, la nostra manera de viure i d'entendre la vida, la nostra manera d'estimar, de sentir, de treballar, en fi, per a la nostra cultura i civilització occidentals.

Aquesta reflexió que volem compartir amb tu fa anys que ja s'ha fet a Europa i a la resta de països occidentals que participen de la nostra forma d'entendre la convivència, encara que malauradament per a nosaltres, a Catalunya, i també a la resta de l'Estat, els partits polítics que han ostentat el poder, qualsevol que fos la seva posició ideològica enfront d'altres temes, han evitat aquest debat per tots els mitjans possibles i han intentat amagar i disfressar la realitat.

Però la realitat s'acaba imposant a qualsevol treball d'enginyeria social. I tu, com a ciutadà o ciutadana, coneixes, millor que ningú, la realitat. El teu barri, el teu carrer, la teva ciutat, veuen constantment amenaçats l'ordre social i la seva identitat com a conseqüència d'una descontrolada i erràtica - de vegades fins i tot inexistente - política de control migratori. Una política que ha tingut com a finalitat mantenir un model de creixement econòmic que ara s'ha demostrat insostenible, desvertebrar les nostres institucions més estimades i eficaces, crear grans bosses de vot captiu i, finalment, dividir la societat.

On som?

Catalunya ha sigut en termes percentuals la Primera Regió d'Europa i la Segona del Món (després dels Estats Units) pel que fa a la recepció d'immigrants. L'allau de noves arribades no cessa.

En els últims 15 anys ha entrat massa immigració sense que ningú no hi fes res. PxC, des de la seva fundació el 2000, ha predicat al desert sobre els riscos que implicava aquesta situació. Finalment, PxC ha aconseguit que avui s'hagi obert un debat no només a Catalunya sinó a tot l'Estat sobre la immigració massiva i el que això implica. Però del que es tracta és de reflexionar i prendre decisions, no sobre temes anecdòtics (el burca, la implantació de mesquites, les pregàries islàmiques, sobre la vinculació de la immigració amb la delinqüència o sobre els efectes dels treballadors immigrants en l'estancament dels salaris o en l'augment de l'atur entre autòctons), sinó sobre el mateix fenomen migratori. O els catalans accepten dòcilment ser una "societat mestissa i multicultural" o defensen la seva identitat com a poble europeu.

En termes geopolítics (demogràfics, la geopolítica no té res a veure amb això), el fenomen migratori dels últims anys al nostre país no es pot qualificar en altres termes que una autèntica invasió. Certament apadrinada pel poder polític, o si més no consentida, però invasió per al conjunt dels ciutadans. La invasió que pateix Catalunya és una de les conseqüències directes i perniciososes del que s'ha denominat com a mundialització o globalització.

Segons dades oficials, l'índex de delinqüència dels estrangers a Catalunya és deu vegades superior al dels ciutadans autòctons.

Els immigrants gaudeixen percentualment d'un major nombre de prestacions socials respecte a la resta d'habitants de Catalunya, o almenys, les obtenen en condicions de discriminació respecte als ciutadans autòctons, a més, no hi ha una distinció rellevant pel que fa a les prestacions que rep l'immigrant resident legalment i el qui ha entrat a l'Estat de forma il·legal i roman en aquesta situació, constituint una burla consentida a la llei vigent i un greuge no només per als nacionals comunitaris sinó per als estrangers que resideixen i treballen legalment a Catalunya.

La immigració islàmica, massiva a Catalunya, posa en perill les nostres senyes d'identitat europees pel que fa a la llibertat personal i col·lectiva, la democràcia com a mitjà de presa de decisions, la cultura grecollatina, la religió cristiana, la llengua pròpia de Catalunya o les tradicions populars.

El Govern Central retalla a les comunitats autònomes les aportacions estatals per al pagament de les prestacions socials, les quals no obstant això són competents per dur a terme les polítiques socials, competències que en ocasions han assumit sense tenir en compte el cost que ens suposa als ciutadans duplicar estructures administratives.

Davant el debat que es va desencadenar en relació a l'empadronament dels immigrants il·legals per part dels ajuntaments, PxC posa en coneixement del poble de Catalunya, que va ser el govern del PP el qui, mitjançant la Llei Orgànica 14/2003 de 20 de novembre, va modificar la legalitat vigent fins aquells moments passant a obligar els ajuntaments a procedir a l'empadronament de tots els ciutadans residents en un determinat municipi encara que la seva entrada i permanència en el territori fossin en contra de la llei.

El mercat laboral no pot absorbir els excedents d'immigració que sempre han crescut a major velocitat que els llocs de treball reals. A partir de 2002 el mercat laboral ja va començar a registrar tensions a causa del desfasament causat per l'arribada massiva de mà d'obra, amb el resultat d'una moderació creixent en els salaris. La immigració és avui dia no només responsable que l'atur entre els nostres joves arribi al 30% sinó també que els salaris s'hagin estancat.

Gràcies a aquesta classe política suïcida i irresponsable, els catalans ja ens sentim estrangers en alguns barris i en algunes ciutats. Hem arribat al punt en què, en moltes escoles públiques a casa nostra, els alumnes autòctons han desaparegut. Els nostres governs, estatals i autonòmics, no han aprovat ni una sola mesura, ni una, per donar suport a la natalitat de les nostres parelles mentre que el 67% dels infants nascuts a Catalunya són fills d'immigrants.

Estem en contra de l'arribada massiva d'immigrants perquè pensem en el futur de Catalunya i dels nostres fills! Sí, però no som un partit "xenòfob". Ens oposem simplement a la pèrdua d'identitat del nostre país, a veure'ns convertits en un país mestís i multicultural, i que a més no funciona! Els que sí que han estat xenòfobs són aquells polítics que han acceptat importar massivament mà

d'obra estrangera per beneficiar els negocis dels seus amics a costa de desfigurar la identitat del nostre poble.

PxC proposa una alternativa global a l'actual política d'immigració, nacionalitat, estrangeria i control de l'ordre públic nacional. L'aturada de qualsevol flux migratori cap a Catalunya i cap a tot l'Estat espanyol, la repatriació progressiva dels immigrants delinqüents o aturats de llarga durada, la modificació dels criteris per atorgar la nacionalitat espanyola als immigrants.

1. L'única solució al problema de la immigració massiva és la repatriació dels excedents migratoris que mai no tindran lloc en el nostre mercat laboral i que mentre romanguin en el nostre territori suposaran una font de despesa pública.

2. La repatriació dels excedents d'immigració ha de començar pels immigrants que hagin comès delictes en el nostre territori, després pels immigrants il·legals i finalment pels immigrants aturats de llarga durada.

3. En territori català els catalans hem de tenir prioritat a l'hora d'aspirar a llocs de treball, subsidis i subvencions concedits per les administracions catalanes amb diners procedents dels catalans.

4. L'expulsió dels immigrants il·legals de forma immediata i sense cap tipus de negociació amb països estrangers. Ningú no pot fer-nos responsables del desgovern, negligència o irresponsabilitat de les autoritats estrangeres.

5. Per a això, des del Parlament de Catalunya, impulsarem una reforma integral del règim d'estrangeria a Espanya suprimint el procediment d'arrelament tant des del punt de vista social com laboral. PxC, allà on estigui representada, emprarà els mitjans legals necessaris per a procedir als canvis legislatius, reglamentaris o d'usos administratius per tal d'impedir l'empadronament dels immigrants il·legals als ajuntaments així com per suprimir l'empadronament per qualsevol mitjà que no exigeixi la presència i la compareixença física de l'estranger personalment davant el funcionari o l'autoritat que s'estimi competent, acompanyat de passaport original o visat expedit a aquests efectes.

6. Els immigrants que resideixen legalment tenen els seus drets i deures, però mai no gaudiran de privilegis en relació a la resta de ciutadans, per tal de no incórrer en la discriminació dels ciutadans autòctons. Els immigrants s'han d'adaptar al nostre model de societat i no nosaltres al seu.

7. Aplicar a l'Islam el principi de precaució ja que una religió que manté el dogma de la guerra santa per expandir-se, la unió entre el polític i el religiós i trets que impedeixen la integració dels seus creients no és una religió com qualsevol altra, sinó completament diferent a totes les altres. Es realitzaran totes les actuacions que siguin necessàries per impedir l'aplicació d'aquells preceptes islàmics de la xària (lleí islàmica) que suposin una vulneració dels drets humans, fins i tot a través de mesures penals o sancionadores administratives.

8. La supressió de qualssevol subvencions públiques o cessió gratuïta o onerosa de terrenys de titularitat pública per a la construcció de mesquites o en general centres de culte i reunió de qualsevol manifestació religiosa que no respecti íntegrament els drets i llibertats fonamentals universalment reconeguts a la Declaració Universal dels Drets Humans.

9. La creació d'una Unitat Especial de la Inspecció de Treball, per supervisar que els drets dels immigrants, així com les obligacions dels empresaris es compleixin igual que amb els ciutadans autòctons, evitant d'aquesta manera la competència deslleial que suposen els treballadors immigrants, els quals treballen per salaris inferiors i sense tots els drets i conquestes socials obtinguts durant decennis de lluita pels treballadors de la nostra comunitat, sancionant l'empresari que comet infracció de les més elementals normes de solidaritat col·lectiva i lliure competència aprofitant-se dels errors del sistema per competir en millors condicions que la resta d'empresaris.

10. El reagrupament familiar es farà sempre amb caràcter temporal i no definitiu i només per als immigrants que portin residint a Espanya de forma legal com a mínim 10 anys.

11. Inclusió del delictes d'immigració il·legal en el Codi Penal. Arribar a Catalunya o romandre-hi sense documentació legal hauria de ser considerat com a un primer acte delictiu que hauria de ser perseguit i concloure amb l'expulsió immediata de l'infractor.

12. Per a l'obtenció del permís de residència, els immigrants haurien de superar una prova de coneixements de cultura i tradicions catalanes així com demostrar el coneixement de les llengües oficials a Catalunya, el català i el castellà, per tal de poder obtenir els permisos necessaris per a la seva residència.

13. Deportació als seus països d'origen de tots els immigrants que hagin comès delictes pels quals hagin estat condemnats a una pena superior a dos anys. Expulsió de tots els immigrants en sortir de la presó després d'haver complert la seva pena íntegrament.

14. Estricte control dels visats per a l'anomenat "fals turisme".

15. **Portar a Madrid la reforma de la llei d'estrangeria** per impedir premiar l'estada irregular durant tres anys al nostre país amb la "regularització per arrelament" i frenar el reagrupament familiar condicionant-lo al fet que l'immigrant pugui demostrar que té mitjans per mantenir aquí la seva família.

16. **Promoure la negativa a inscriure immigrants il·legals en els padrons municipals** i portar la qüestió al Tribunal Constitucional.

17. Acabar amb les regularitzacions massives efectuades per governs anteriors, tant del PP com del PSOE.

18. Modificació del Codi Penal per tal de sancionar amb penes greus conductes com, a títol d'exemple, cobrir la cara de les dones amb vels, proclamar la guerra santa, la pràctica de la poligàmia, les ablacions del clítoris, els matrimonis concertats i en general qualsevol acció que suposi un tracte discriminatori contra la dignitat de la dona pel simple fet de ser-ho. No tolerarem cap forma de cultura que fomenti la discriminació de la dona.

19. Anul·lació de qualsevol partida de despesa pública destinada a polítiques que afavoreixin la immigració, incloent-hi aquelles que eufemísticament es denominen "per a la integració dels immigrants".

20. Exigirem més efectius a la custòdia i vigilància de les fronteres: la de La Jonquera i Portbou, escandalosos passos de contraban i immigració il·legal a Catalunya, i l'aeroport d'El Prat, el mateix que passa a l'aeroport de Barajas de Madrid.

21. Sancionar econòmicament els empresaris que contractin estrangers en situació irregular.

22. Mentre hi hagi un sol català a l'atur no s'han de concedir més permisos de treball.

23. Eliminació de qualsevol classe d'ajuda, beca, o subvenció per part de cap administració local, autonòmica o central als immigrants no residents legalment a Catalunya i a la resta de l'Estat.

24. Els estrangers que resideixin il·legalment a Catalunya i a la resta de l'Estat només rebran assistència sanitària urgent i per motius humanitaris fins a la seva expulsió, però no una targeta sanitària que els atorgui l'accés universal i gratuït al sistema sanitari públic.

25. Per a l'obtenció de la nacionalitat espanyola, excepte en els casos subjectes a conveni bilateral de doble nacionalitat amb els països d'Iberoamèrica, cap immigrant extracomunitari mai no podrà adquirir administrativament la nacionalitat espanyola pel fet de romandre 10 anys legalment al país, com passa ara. La nacionalitat espanyola no es podrà adquirir en cap cas, i s'haurà de procedir a la revisió dels convenis bilaterals més amunt esmentats.

26. Negació del dret de sufragi als estrangers no comunitaris. En qualsevol cas, aplicació del principi de reciprocitat pel que fa al vot dels immigrants amb residència legal a les eleccions municipals.

1. 27. **Convocar un referèndum sobre la immigració** a tot l'Estat perquè es pugui respondre a la pregunta: "Creu que el nombre d'immigrants és excessiu i que cal adoptar mesures per impedir que segueixi creixent: SÍ/NO".

3. FAMÍLIA. INFÀNCIA. JOVENTUT. GENT GRAN. TRADICIONS.

Benvolgut amic,

De tant repetir-ho, sembla que ho podem arribar a oblidar. Com saps, la nostra societat pateix una crisi de valors ètics i socials que afecta a totes les institucions. El model de convivència que ens hem atorgat es funda en una institució essencial com és la família. Institució que s'ha vist atacada directament durant els últims anys per determinades ideologies i grups de pressió que defensant interessos minoritaris han posat en perill la nostra xarxa social bàsica fonamental.

No obstant això, la família és, per als nens i joves, per a tu!, el primer agent socialitzador i de transmissió educativa de valors ètics i herència històrica, sense els quals una nació, tard o d'hora, s'enfonsa en la desesperança, la pèrdua d'identitat i en últim terme en el desordre social.

Per això, una societat forta necessita famílies fortes. Una societat lliure precisa de famílies lliures. I sempre darrere de cada família forta hi ha una dona forta.

On som?

La classe política governant ha negat qualsevol valor a la família i s'ha desentès de

la seva defensa i promoció com a cèl·lula bàsica de la nostra societat. Però el dany a la família s'estén molt més. Els poders públics imposen enormes traves a molts joves per iniciar el seu projecte de vida familiar i enfortir la societat. A més, molts dels nostres majors es troben sense assistència, vivint amb una pensió miserable, amuntegats en ombrívols clíniques geriàtriques.

Avui dia la família és valorada enormement pels ciutadans, si bé els poders públics han desenvolupat polítiques al marge d'aquesta valoració i sentiment, fent oïdes sordes a la societat a qui diuen servir.

La dona està compaginant actualment la seva inserció en el mercat laboral amb la seva maternitat. Aquesta dualitat, que fa possible el sosteniment econòmic familiar i social, al mateix temps dificulta l'atenció dels fills i la cohesió familiar, sense que l'esforç i dedicació es vegin afavorits sinó que es penalitza amb desigualtats salarials respecte a l'home.

Estem assistint a un suïcidi demogràfic, admetent legislacions abortistes. Enfront d'això és imprescindible fomentar polítiques de natalitat recolzades en mesures de protecció a la família i acabar amb l'avortament, que impedeix que milers de nens catalans i espanyols sans i amb capacitat de lluitar pel nostre futur i la nostra societat morin cada any abans de néixer.

Enfront d'això,

PxC PROPOSA fer de la família la institució essencial de vertebració de l'ordre social, per sobre d'associacions, lobbies, fundacions, sindicats i altres institucions de menor ordre.

La consecució de l'objectiu passarà per:

1- Reformes legals en l'àmbit civil i penal que procurin una més efectiva defensa del dret del nen a gaudir d'una mare i d'un pare i de la tipificació penal del delictes de l'incompliment del règim de visites, així com una nova regulació que impedeixi que els fills es converteixin en moneda de canvi en els processos de separació i divorci, recuperant així el valor de la responsabilitat del cònjuge culpable. Es posarà en valor la custòdia compartida.

2-Plataforma per Catalunya proposa un pla de natalitat per a la nostra terra que garanteixi el marc més adequat i els incentius fiscals perquè es puguin formar parelles joves i perquè puguin tenir el nombre de fills que estimin oportú. **Hem de guanyar la batalla demogràfica**, la natalitat i la maternitat són un bé comú i han de protegir-se com a tal. PxC acusa als partits fins ara majoritaris de no haver posat en pràctica ni una sola mesura en els últims 30 anys per resoldre l'asfixiant decadència de la nostra natalitat i de pretendre substituir la falta de naixements de nens catalans i espanyols amb l'arribada de més i més immigrants que cobreixin aquest dèficit demogràfic. Semblant política només mereix un qualificatiu: suïcida.

3- Augment de les ajudes per a les famílies en transport, educació i sanitat, en funció del nombre de fills.

4- Establiment de crèdits per a joves amb rendes totals inferiors a 30.000 euros anuals en condicions favorables a través de les Caixes d'Estalvi dependents indirectament de l'administració autonòmica.

5- La promoció de mesures de discriminació positiva, tant en matèria fiscal com a social, per a les famílies que desitgen tenir fills, aplicant una escala progressiva creixent segons el nombre de fills.

6- Ajudes als pares i mares de Família Nombrosa en atur i incapacitat laboral amb establiment de criteris de preferència d'accés al mercat laboral.

7- Elaboració de Plans Municipals per a la Promoció de l'Esport, sense discriminació positiva de cap col·lectiu. És necessari facilitar-los una vida sana, esportiva, rica en valors humans, que fomenti una òptima realització personal, com a base de l'èxit en el món intel·lectual i professional.

8- El manteniment de pensions dignes per a la nostra gent gran, així com programes d'atenció domiciliària perquè la gent gran romangui a casa seva dignament. PxC no permetrà que es puguin reduir les pensions o ajudes als nostres majors abans que es procedeixi a la reducció dràstica de la despesa corrent administrativa o d'altres despeses suntuàries així com despeses socials dirigides a recolzar i subvencionar a grups minoritaris o organitzacions privades de tota índole.

9- Promocionar la prioritat dels ciutadans autòctons en la concessió d'ajudes socials en beques de menjador, places en guarderia públiques i les ajudes i beques d'estudi i en general qualsevol subvenció atorgada per l'Administració directa o indirectament. Acabant així amb el favoritisme cap als immigrants.

10.- La promoció laboral i la incorporació en els llocs directius només ha de mesurar-se per la capacitat professional i per un criteri objectiu d'idoneïtat.

11- Facilitar l'adopció nacional com una alternativa a l'avortament, articulant polítiques de sosteniment per a dones en situació de desemparament davant la situació de la maternitat.

12.- L'impuls d'una Agència Nacional d'Adopció amb els màxims recursos que recozi a tots els nivells a les dones en situació de desemparament davant la maternitat, amb suport mèdic, psicològic, econòmic, i de tota índole a fi d'impedir que cap dona que desitgi ser mare es vegi impulsada a l'avortament o a no respondre al seu desig per por o desemparament. Es tracta, en fi, de fer de la vida un gran negoci de tots i per a tots.

13- Facilitar la reinserció laboral de les dones majors de 45 anys després d'un període d'excedència per maternitat i educació dels fills mitjançant l'establiment de criteris de preferència.

14- Increment substancial de recursos materials i personals – policia, jutjats

especialitzats, informació, centres d'acolliment i atenció a les víctimes – per a eradicar la violència de gènere, implantant mesures no penals com la pèrdua de les autoritzacions per residir en el nostre país i/o l'expulsió del territori nacional, pèrdua de la nacionalitat espanyola, així com acabar amb aquesta injustificada discriminació quant a les penes que pateixen els homes respecte de les dones i que s'ha demostrat absolutament ineficaç en la lluita contra aquest tipus de delictes.

15. Aprovació d'un Pla d'homologació amb la Unió Europea en recursos públics dedicats a suport a la família, de manera que l'any 2012 el conjunt de les Administracions públiques espanyoles dediquen el 2,8% del PIB a polítiques familiars en termes de comptabilitat Eurostat.

16. Reforma de l'IRPF que s'inspiri en els següents principis: Impulsar la reforma de l'IRPF perquè sigui més equitatiu respecte a la família: sumar els ingressos i dividir-los pel nombre de membres totals de la família (cònjuges, fills menors de 18 anys i persones amb discapacitat o ancians a càrrec) i, d'acord amb aquesta xifra d'ingressos, aplicar els barems de percentatges de la quota, de manera que l'aportació fiscal de les famílies es basi en la renda familiar real.

Eliminació de la discriminació existent que porta al fet que la quota a pagar sigui diferent, a iguals ingressos, per a les famílies amb un sol perceptor de rendes i per a les famílies amb dos o més perceptors.

Equiparació de la càrrega fiscal de les famílies amb els mateixos ingressos, sigui el que sigui la proporció de renda de cada cònjuge.

Manteniment i actualització anual del mínim personal i familiar, creixent segons el nombre de fills, exempt per despeses familiars en concepte de serveis i béns bàsics de consum familiar i recuperar la seva deducció de la base i no de la quota.

Deducció fiscal del cost dels cuidadors familiars, guarderies i altres despeses associades a la família i els fills.

17. Creació d'un Ministeri o, almenys, una Secretaria d'Estat de la Família que dirigeixi, impulsi i coordini les polítiques familiars desenvolupades per les Administracions Central, Autonòmiques i Locals.

18. Restabliment del matrimoni com a institució específica per a la unió estable entre l'home i la dona, sense perjudici de la regulació que es vulgui fer d'altres realitats de convivència.

19. Modificar la regulació del sistema públic de pensions perquè el temps que el pare o la mare dediquin a la cura dels seus fills menors d'edat computi com de cotització a la Seguretat Social a l'efecte de la meritació de pensió de jubilació i, alternativament, prevaldre en la quantia de la pensió a rebre els qui tinguin fills i en proporció al nombre d'aquests respecte als quals no els tinguin.

20. Crear i dotar anualment en els Pressupostos Generals de l'Estat una prestació universal per fill a càrrec amb una quantia no inferior a 125 Euros/mes i creixent a partir del tercer fill que s'actualitzarà anualment i de la qual siguin beneficiàries totes les dones espanyoles que siguin mares, sigui quina sigui la seva situació familiar i laboral, i mentre els fills siguin menors d'edat o fins que compleixin els 25 anys si prèviament no tenen un treball retribuït o estan estudiant. Les dones tindran dret a percebre aquesta ajuda a partir del quart mes d'embaràs. Aquesta

prestació serà acumulable a qualsevol altra prestació de la Seguretat Social al fet que la família o els seus membres tinguin dret.

21. Crear una xarxa de suport a la dona espanyola embarassada, que inclogui el dret a la percepció d'un salari social sempre que resulti necessari per ajudar-la en la viabilitat del seu embaràs. Així mateix es regularà el dret de la dona embarassada a ser informada en tot tipus de centres assistencials i sanitaris de l'existència d'aquesta Xarxa i de les ajudes i suports que se li poden oferir. Les autoritats públiques han de crear estructures i entitats socials que ofereixin alternatives reals a l'avortament per a dones amb problemes derivats del seu embaràs.

22. Protecció del nasciturus i derogació de l'actual Llei de l'Avortament, l'avortament és sempre una dolenta i dolorosa opció que només pot despenalitzar-se en les primeres setmanes de l'embaràs només en els gravíssims supòsits de violació, perill per a la vida de la mare o malformacions. En tot cas es potenciarà l'opció de l'adopció nacional.

23. Establir bonificacions proporcionals al nombre de membres per a les famílies espanyoles en tot tipus de tarifes o taxes fixades per l'administració que afectin a despeses de les famílies, com poden ser les taxes escolars, universitàries, subministraments bàsics com l'aigua, la llum o el gas, transports, accés a béns culturals, etc.

24. Creació de xecs servei que subvencionin part de les necessitats familiars: llibres escolars, transport públic, medicaments, guarderies, serveis a domicili, etc.

Protecció dels menors

25. Controlar continguts audiovisuals mitjançant la legislació pertinent i creació d'un organisme amb poders sancionadors reals encarregat de vetllar per la protecció dels menors davant els continguts indesitjables emesos en mitjans audiovisuals: Internet, televisió, publicitat en premsa i revistes, etc., sobretot en horaris de possible audiència infantil.

26. Actuació decidida contra tots els delictes que tinguin als nens com a víctimes

Educació

27. Reforma en profunditat de la legislació reguladora de l'educació per dotar de contingut efectiu el dret dels pares a triar el tipus d'educació, el centre escolar i la formació moral dels seus fills, amb ple respecte al principi de gratuïtat, triïn el tipus de centre que triïn.

28. Reforçament de l'autoritat dels professors en els centres escolars.

29. Modificar la regulació del sistema educatiu preuniversitari perquè s'inspiri en els principis constitucionals de llibertat d'ensenyament i respecte als drets dels pares a

triar centre, tipus d'educació i continguts morals i religiosos, introduint un sistema de finançament que respongui al criteri que el finançament públic ha de seguir a l'elecció de centre pels pares amb el fi de compaginar els drets de llibertat i gratuïtat.

30. Promoure la creació del Bonus Familiar per a l'accés a institucions culturals públiques i privades (sobretot, museus).

Conciliació laboral

31. Política activa que incentivi l'adopció en les normes jurídiques i en el marc de la negociació col·lectiva de mesures promotores de la conciliació entre treball i família entre les quals estiguin: L'obligatorietat de reserva del lloc de treball per a la mare o el pare fins que el seu fill compleixi 3 anys. Si pare i mare es reparteixen aquest període, aquest s'ampliarà en un any més. S'ampliarà el permís de maternitat a un termini de sis mesos des del naixement del fill i s'implantarà el permís de paternitat de quatre mesos en les mateixes condicions que el de maternitat.

Prolongació dels permisos de maternitat/paternitat en cas de discapacitat del fill/filla, naixements múltiples i família monoparental.

Reconeixement del dret a reducció de jornada durant el primer any de vida del fill.

Augment de l'horari i període de lactància: d'1 a 2 hores i de 9 a 12 mesos sense que afecti al salari i amb la possibilitat de fer un horari continuat de 6 hores durant aquest període.

Desenvolupament, en coordinació amb els ajuntaments, de noves propostes de teleassistència, destinada a malalts i gent gran, per millorar les possibilitats d'atenció a persones necessitades de cures especials, com els malalts i els majors afavorint la conciliació de la vida familiar i professional.

4. EDUCACIÓ. UNIVERSITAT. SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ. CULTURA I NOVES TECNOLOGIES.

EDUCACIÓ

Benvolgut amic:

L'educació té per objecte, la transmissió d'un patrimoni espiritual, històric i col·lectiu a través de les generacions. La cultura és l'argamassa amb la qual es construeix la nostra comunitat i, per tant, d'alguna manera, la cultura som nosaltres mateixos. Per aquest motiu diem amb freqüència "la nostra cultura". Perquè és precisament ella la que desenvolupa plenament la nostra persona, la que amb total propietat ens fa lliures i ens situa al món. El ple desenvolupament de la nostra cultura pot desenvolupar-se mitjançant la nostra Constitució a través del dret a l'educació que transmet coneixements, sí, però també valors, tradicions i, en definitiva, tots els paràmetres amb els quals ens movem al món.

L'Administració pública ha de garantir un sistema educatiu que preservi la nostra personalitat i identitat i prepari a cadascú segons les seves capacitats en un marc d'igualtat d'oportunitats.

És per això que no ens conformem amb l'accés obligatori al sistema educatiu i amb els nivells de mínima alfabetització que se'ns proposa des d'altres partits i opcions polítiques, ni volem fer de l'educació un instrument al servei del partit o de la ideologia d'un grup o facció, sinó al servei de Catalunya i de la seva societat. És necessari acabar amb la creença general que, en nom del "progressisme", l'educació primària i universitària, han de servir per adoctrinar als estudiants i per exercir una opresiva hegemonia social.

Les Administracions públiques han de garantir l'accés al sistema educatiu de tots els catalans i també de tots els espanyols autòctons.

S'ha de crear un sistema educatiu amb unes bases totalment diferents a les actuals. L'Administració pública haurà de ser el garant d'aquest nou model educatiu que es fonamentaria en la vocació absoluta del professorat, la formació del caràcter i el restabliment de la disciplina, la màxima exigència i la màxima qualitat educativa.

Per això, des de PxC volem impulsar la cultura i l'educació amb la intenció d'eleva les vides del nostre poble en un sentit no exclusivament material. Sabem que els problemes generacionals -com la desestructuració familiar- o socials -com la droga o l'alcohol- són en el fons problemes educatius, nascuts a l'entorn dels experiments progressistes dels anys 60-70 i amb la nefasta LOGSE.

On som?

L'educació que es practica depèn directament del concepte de persona que es té. El "ciudadà model" que avui es promou, individualista, hedonista i materialista, és la conseqüència directa del model educatiu que genera tot tipus de problemes socials. Per això, la política educativa actual no compleix amb la funció requerida per la societat catalana. L'alt índex d'atur juvenil, la immensa i costosíssima crisi de valors i l'escassa formació tècnica i professional adquirida en són una clara mostra.

La política educativa actual no satisfà a la majoria de la societat catalana. L'alt índex d'atur juvenil i l'escassa formació tècnica i professional adquirida en són una clara mostra.

Els partits governants, ancorats en l'autocomplaença i l'immobilisme, s'han limitat a fer periòdics canvis de façana, sense fer de l'educació una prioritat com a exigència col·lectiva. Les prioritats de l'Estat han de ser: identitat, educació, sanitat i defensa del medi ecològic.

Estem a la cua en els informes que l'OCDE desenvolupa per conèixer l'excel·lència en l'educació. Actualment, amb mal al cor ho diem, la qualitat del nostre ensenyament és molt baixa i la llibertat dels pares no és respectada. A això s'afegeix la responsabilitat que el sistema educatiu en el seu conjunt té envers problemes que castiguen al conjunt de la societat: els delinqüents adolescents, el nihilisme juvenil, la droga, la violència de vegades entre nens, tot això és

conseqüència directa del sistema educatiu manegat i implementat per la classe política.

El sistema educatiu ha de perseguir, ho repetirem quantes vegades calgui, exclusivament, el desenvolupament de la persona en la seva integritat, l'augment de la qualitat de l'ensenyament i el dret dels pares a triar l'educació que desitgen per als seus fills.

Ordre, llibertat, voluntat, qualitat, sentit de comunitat, disciplina i esforç són els pilars sobre els quals se sustenta la nostra proposta.

PxC PROPOSA:

1. Plataforma per Catalunya proposa un canvi total del sistema educatiu. El nou model ha de garantir un sistema educatiu públic basat en criteris de gestió privats. L'Administració pública garantirà el sou a tots els professors però en cas en què es detectaren:

- a) Falta de vocació
- b) Baixada del nivell o motivació
- c) Foment d'actituds o plantejaments contrari al ben general de la comunitat
- d) Defensa de principis que atempten contra la pròpia identitat

Es procedirà a l'extinció del contracte laboral.

La direcció de cada centre estarà formada per les persones més qualificades i un representant de l'Administració. Cada centre tindrà plena autonomia en la seva organització i funcionament intern i llibertat de contractació del professorat.

2- És un gravíssim error considerar que l'educació és quelcom merament tecnocràtic, amb vista a la demanda del mercat del treball. Des d'aquest esperit, PxC impulsa un retorn radical i una dignificació dels estudis humanístics que retornin als nostres estudiants l'immens tresor de la cultura greco-llatina, com a matèria obligatòria des de l'ensenyament primari fins a l'ingrés a la universitat, tant en col·legis concertats com a públics.

3- La dignificació de l'escola pública en tots els nivells i etapes. Dignificació del professorat i del món escolar. Es potenciaran els criteris d'autoritat, sanció i respecte del professorat. Preservant sempre la dignitat de l'alumnat.

4- Es garantirà que els pares puguin triar efectivament el centre docent del seu interès.

5- Les institucions educatives han de gaudir de màxima independència en la seva creació, gestió i consecució d'objectius.

6- Eliminar la zonificació escolar com a sistema d'elecció de centre i en contrapartida garantir un sistema en què cada centre tingui autonomia per fixar els criteris d'admissió d'alumnes.

7- Potenciar l'estudi i coneixement de les noves tecnologies en els centres. Potenciar els processos de màxima qualitat i màxims resultats. Sobre l'aplicació pedagògica d'aquestes noves tecnologies en els centres quedarà al criteri professional de cada departament en consens amb la direcció. Es promourà la R+D+i amb aplicació en el món empresarial.

8- Reorganitzar l'ensenyament d'idiomes en aquest país, potenciant el coneixement de llengües estrangeres.

9- Acord europeu per crear una formació professional de màxima qualitat i ajustat al mercat laboral actual o al que es pugui preveure per al pròxim futur.

10- Ha d'impulsar-se i garantir-se la qualitat de l'educació per garantir efectivament la igualtat d'oportunitats. Així, proposem que es modifiqui el règim d'homologació de cursos o títols a immigrants exigint en qualsevol cas una prova de nivell que els permeti acreditar els coneixements exigibles als nacionals.

11- La implantació de revàlides al final de cadascun dels nivells educatius, Primària, Secundària i Batxillerat mitjançant exàmens oficials que igualin l'exigència a tots els alumnes; revàlides els resultats de les quals seran publicats per fomentar la transparència i la motivació del professorat i dels centres educatius així com el coneixement dels pares per assegurar el seu dret a la llibertat d'elecció de centre docent.

12- Proposem que es modifiqui el règim d'homologació de cursos o títols a immigrants no comunitaris, restringint aquesta concessió quan existeixi un cert nombre de titulats locals en atur.

UNIVERSITAT

Les universitats han de tornar a ocupar el seu espai com a referents en la transmissió del saber i en la formació integral dels dirigents de la nostra societat, i això només podrà obtenir-se potenciant la seva autonomia, i dignificant al cos de Catedràtics i en general l'activitat docent.

La Universitat no pot ser –mai ho ha estat- per a tothom. Més aviat és i ha de ser per a una minoria relativa. Només una concepció falsament elitista ha pogut denigrar altres ocupacions socials igual de dignes com la formació professional, aquesta que els polítics sempre assegurin que potenciaran però que es queda com està.

On som?

La universitat no pot continuar sent una fàbrica d'aturats i de llicenciatures infravalorades. La universitat ha de tornar a recuperar els valors de formació de les elits de la societat. No pot continuar presidida per criteris exclusivament econòmics. Hi ha un excedent de titulacions. Molts llicenciats han d'acabar a l'estranger o realitzant treballs que són inferiors als de la titulació que han obtingut. En el model actual està fallant la planificació i la selecció prèvia.

Enfront d'això, **PxC PROPOSA:**

1- Supressió del Pla Bolonya. Bolonya pot ser un motiu de mercantilització de l'espai universitari però també pot servir d'esperó per estimular un espai universitari anquilosat i autocomplacent. I és que encara que una universitat té sens dubte una dimensió econòmica, no és un mer negoci: la seva funció principal és crear i difondre el coneixement. La resta ha d'estar en funció d'això. En aquest sentit, si una universitat crea i difon coneixement direm que és "millor" no només perquè col·loca als seus llicenciats entre els llocs directius de la multinacional de torn. Aquest, i no un altre, és l'esperit que ha de regnar a la universitat.

2- Majors restriccions per a l'accés a la universitat. Una universitat a la qual arribés més del 90% dels estudiants significaria que no selecciona. Això no succeeix en cap lloc del món.

3- Creació a nivell europeu d'una estructura universitària que potenciï i prepari als futurs professionals i dirigents d'entre els nostres millors alumnes.

4- L'Estat i la Generalitat han de fixar un acord de finançament de les universitats que garanteixi el seu nivell d'excel·lència.

5- Criteris d'excel·lència per al professorat. Potenciació de l'ANECA com a mitjà de selecció del professorat. Evitar l'apalancament i l'estancament del personal funcionari-docent i d'administració- mitjançant avaluacions periòdiques. Exigència al personal docent i investigador d'activitat investigadora real i compensació per èxits i fites aconseguides; no simplement pel pas del temps i falsos criteris de "antiguitat".

6- Les universitats han d'estar al servei de la formació dels millors. I per a això és necessària una selecció prèvia, a més, el primer curs universitari ha de ser acadèmicament molt més seriós que ara. És imprescindible que cada especialitat calculi el nombre de persones que faran falta els pròxims 7-10 anys i que, amb un marge prudent, s'admetin per a aquestes als qui hagin obtingut millors notes i millors qualificacions en les proves d'accés. Atès que la casta política paga despeses inadmissibles, és inadmissible l'excusa que "no hi ha diners" i que "cal retallar". És imprescindible que augmentin les convocatòries públiques i competitives de beques i projectes.

7- Dignificació del becari: dotació suficientment digna de les beques públiques. Supressió de salaris insultants, com les actuals beques FPU i la seva substitució per un salari digne.

8- Implementació urgent en totes les universitats i d'una vegada per sempre de la figura de l' "investigador", amb assignació docent secundària o inexistent, fins ara quelcom merament retòric.

9- L'Estat i la Generalitat, en lloc de reduir les partides pressupostàries destinades a la investigació com han fet en els últims anys han d'apostar decididament pel suport a la investigació, *leit motiv* de la universitat. La inversió en investigació, és una aposta clara per al progrés de la nostra societat.

10- S'han d'augmentar les inversions en investigació, perquè els millors científics i investigadors es quedin aquí. Aquesta inversió ens ha de permetre crear centres de màxim prestigi internacional que fins i tot ens permetin fitxar als millors científics d'altres països perquè desenvolupin la seva activitat en ells.

11- Es potenciarà al màxim la concessió de beques, que sempre estaran condicionades als resultats acadèmics.

12- De la mateixa manera es potenciaran els estudis de doctorat i màsters.

13- Restriccions en la convalidació de títols de formació professional als ciutadans no comunitaris i preferència als de casa, d'acord als nivells d'ocupació.

CULTURA I NOVES TECNOLOGIES

En relació a la cultura, les manifestacions artístiques i culturals són i han de seguir sent patrimoni de tots els ciutadans. La nostra societat, que compta amb una de les més riques herències culturals, arquitectòniques, pictòriques, té tot el dret a seguir gaudint de l'art i la cultura sense el pagament de peatges abusius i sense discriminacions del poder públic basades en prejudicis ideològics partidistes.

Ens oposem amb totes les nostres forces a la globalització com a anivellació i destrucció de les identitats, i per tant, a la cultura de masses.

Des de PxC no podem admetre que autors catalans de la talla universal de Dalí, o Pla, o Gironella o l'extraordinàriament ric art religiós català es vegin postergats per raons espúries en la promoció pública a favor de manifestacions estètiques de dubtosa qualitat i de poc seguiment pel públic però al servei de la ideologia de partit o de grup de pressió. Menys encara que siguin norreats per promocionar l'última aberració d'alguna fundació novaioquesa.

Certament, vivim en una societat que bé pot qualificar-se de la informació i del

coneixement, si bé encara que els mitjans de comunicació i les noves tecnologies facilitin als ciutadans l'accés a la cultura, al coneixement i a la informació, existeix una indiscutible falta de llibertat d'expressió, i un no menys arbitrari repartiment d'ajudes i subvencions per la pròpia Administració, que distorsiona el mercat cultural i perjudica els drets dels ciutadans com a consumidors.

L'Administració, en matèria de cultura, no ha de sinó garantir el manteniment i transmissió del nostre llegat cultural i patrimoni artístic i històric, però en cap cas ha d'intervenir o distorsionar l'oferta cultural present.

PxC PROPOSA:

1- Garantir i facilitar l'accés a l'oci i a la informació a tots els ciutadans, salvaguardant la llibertat d'expressió i el respecte mutu. El CAC (Consell de l'Audiovisual de Catalunya) no ha de prohibir opinions polítiques, ideològiques, culturals que encara que no siguin "políticament correctes" de cap manera perjudiquen o fereixen drets i llibertats fonamentals.

2- Les subvencions han d'atorgar-se seguint els següents criteris: a)- preservació de la identitat europea i/o de cadascuna de les nacions i pobles que la integren b)- Defensa de l'ecologia i el medi ambient dins de l'àmbit europeu c)- Protecció dels valors, patrimoni, la cultura, la història, l'art i el folklore autòcton.

3- Les ajudes de l'Administració han de prioritzar la qualitat i l'excel·lència artística.

4- Així mateix, les ajudes dels poders públics a determinats creadors, autors o indústries culturals mai podran ser a fons perdut sinó que podran instrumentar-se a través de crèdits en condicions beneficioses que obligaran al perceptor de l'ajuda a elaborar un producte que sigui acceptat pel mercat i li permeti la devolució del crèdit.

5- La nostra herència cultural ha de ser especialment protegida i fomentada, ja que ha sigut un element configurador bàsic de la nostra societat actual que li ha atorgat la seva peculiaritat. Resulta inacceptable, i PxC mai ho recolzarà, que s'atorguin ajudes i subvencions a produccions culturals en sentit ampli que atempten contra els nostres valors i manera de vida, o denigren les nostres tradicions.

6- És necessari protegir a l'usuari d'Internet garantint-li el seu accés i, al mateix temps, netejant la xarxa de continguts il·legals i delictius.

7- Aconseguir un equilibri just entre els drets d'autor i de propietat intel·lectual i la gratuïtat dels continguts i productes a Internet.

8- Es potenciaran els mecenatges privats sempre que s'ajustin al punt dos.

5. ECONOMIA I BENESTAR DE LES PERSONES. PROGRÉS I CREIXEMENT.

Benvolgut amic/amiga:

Tu, més que ningú, potser perquè per desgràcia estàs sofrint la crisi econòmica en forma de desocupació o de fallida empresarial, saps que l'economia en societats complexes com l'actual resulta absolutament essencial per poder articular un projecte de futur comú viable.

El model econòmic que ens ha portat a la crisi actual és el procedent de l'aznarisme que es basava en l'aplicació de quatre punts: mà d'obra barata, importació massiva de mà d'obra estrangera, concessions irresponsables de crèdit i "ladrillazo". Aquest model econòmic pervers i ignorant, va estar en l'inici d'un cicle econòmic especulatiu que va anar substituint a poc a poc a l'economia productiva que sempre havia caracteritzat a Catalunya i que, finalment, va acabar generant bombolles que han anat esclatant des de l'estiu de 2008.

Aquest model econòmic va afavorir sobretot l'aparició d'una economia especulativa que cada vegada més, menyspreava participar en les "complicacions" dels processos productius. Tot es basava a comprar barat (amb els diners d'institucions de crèdit) i vendre car (a uns altres que compraven igualment amb uns diners que no posseïen, prestat per altres entitats financeres). Ni es van elevar veus a Madrid, ni a Catalunya sobre aquesta dinàmica que generava perillosíssimes bombolles de les quals una vegada esclatades, tan sols quedaven els deutes a pagar.

La falta de reacció de les autoritats de l'Estat i de les catalanes davant la crisi econòmica van ser les mateixes que les que han tingut i tenen davant el procés globalitzador. Entenem que la globalització és la mare de totes les crisis econòmiques presents i futures. Qui es va poder creure que era possible una globalització sense que abans existís una igualtat en les condicions de producció? Qui podia creure que els nostres llocs de treball i els nostres salaris podrien competir amb el treball esclau i els salaris de misèria del Tercer Món? Qui no va poder preveure que la globalització implicaria l'atur a Europa i que aquest atur s'agreujaria encara més amb la importació massiva de mà d'obra? Els qui van ignorar tots aquests fets, fàcilment previsibles, són les grans sigles i els grans noms del nostre circ polític, inhabilitats per això mateix per aspirar a jugar un paper en el futur.

A Catalunya i a Espanya la classe política ha oblidat que governar exigeix una gestió pragmàtica i eficaç del poder. La classe política ha renegat de l'exigència que més enllà dels temes generals del govern i el model d'inserció de Catalunya en l'Estat, la població exigeix gestió honesta i eficaç dels recursos públics. La classe política catalana ha estat "sobiranista" en tot... excepte en l'única cosa que convenia ser-ho: en la defensa de la nostra identitat i si no ho ha estat és precisament perquè això implicava trencar amb la globalització i la globalització és la llei de ferro de les oligarquies econòmico-polítiques de tot el món, un dogma que s'accepta sense protestar malgrat que implica la destrucció dels pobles i de les seves identitats.

La globalització i la deslocalització han afectat durament a Catalunya on tenim una rica xarxa de petits i mitjans empresaris que lluiten dia a dia per mantenir i augmentar la seva producció, el seu nivell d'ocupació i, en fi, els seus beneficis.

On som?

La crisi global ha copejat durament a Catalunya on gairebé el 30% de la població activa està en atur; la Comunitat Autònoma de Catalunya és la que sofreix la destrucció de llocs de treball més important de tot Europa.

Davant la renúncia de l'Estat a definir quin serà el nou model econòmic, ens correspon a nosaltres realitzar aquesta tasca. Si no existeix model econòmic és impossible assentar sobre bases sòlides la recuperació econòmica. El nou model econòmic deu ser ideat sense complexos i per a això cal rebutjar dos dogmes "econòmicament correctes": la globalització ni és irreversible ni és el nostre destí; ni un model econòmic eficaç ha de ser liberal o neoliberal. Dit d'una altra manera: els problemes econòmico-socials de Catalunya no tenen solució dins de la globalització, ni dins d'un marc en el qual l'Estat s'inhibeix dels problemes de l'economia en benefici del mercat.

Cal que al més aviat possible Catalunya i el conjunt de l'Estat es declarin "zona alliberada de la globalització", la globalització ens ha portat immigració massiva i s'ha emportat indústria. Trencar la globalització implica en primer lloc reduir el nombre d'immigrants i reindustrialitzar el nostre territori i això no pot fer-se sense planificació econòmica. Avui no és el temps del liberalisme, sinó de planificar el desenvolupament de sectors econòmics emergents. No és el temps de "més mercat, menys Estat", sinó de "més planificació i menys globalització per sortir de la crisi".

PxC PROPOSA:

Una reorientació de la política econòmica que tingui com a objectius prioritaris la plena ocupació, l'estabilitat del mateix i en les rendes del treball: tant de l'assalariat com de l'autònom o l'empresarial. Alguna cosa que només es podran aconseguir mitjançant l'aplicació d'aquestes **cinc mesures bàsiques i irrenunciables:**

1. Política fiscal destinada a reactivar l'economia.
2. Política monetària de baixos tipus d'interès per reactivar la inversió i amb això l'ocupació (per això és necessari que els nostres representants en el Banc Central Europeu (BCE) pressionin per un canvi en la política ultraliberal practicada fins ara que ens està abocant a una segona recessió).
3. Política d'aranzels i duanes per evitar la competència deslleial i parar la

destrucció de llocs de treball.

4. Política de contenció de la immigració per mantenir els llocs de treball per als espanyols i el poder adquisitiu dels salaris.

5. Política estatal de reconstrucció del teixit empresarial i productiu.

Que desenvolupem en els següents **punts programàtics**:

1- Aconseguir definir un nou model econòmic basat en el principi que l'economia està al servei del benestar dels ciutadans i no és un "agent" lliure que actua de forma autònoma i desregulada. Hem d'assegurar els principis econòmics bàsics: llibertat dins del marc regulador que l'autoritat política dissenyi, competència, eficiència i solidaritat. Un sistema econòmic se ha de partir del respecte a la propietat privada i a la llibertat i iniciatives personals i col·lectives, orientades sempre a la persecució del ben comú.

2- Catalunya, com a part integrant de l'Estat Espanyol i de la Unió Europea ha de proposar la tornada a economies de proximitat, renegociar l'Acord General d'Aranzels i proposar proteccions aranzelàries davant d'altres zones econòmiques amb les quals existeix una absoluta desigualtat en les condicions de la producció. Els nostres representants polítics han d'exigir a les autoritats espanyoles que proposin a Brussel·les un augment en els aranzels als productes que afecten especialment a l'economia catalana i espanyola i contra els quals ens trobem en competència deslleial; tals com les manufactures tèxtils xineses, productes agrícoles marroquins, turcs i israelians. Es tracta de protegir a sectors econòmics sencers de la nostra economia. I l'única protecció en aquest moment és procedir a un rearmament aranzelari.

3- Especialment important és que Catalunya sigui mestressa del seu propi destí en matèria alimentària: en l'actualitat depenem dels cultius que procedeixen del sud del Mediterrani, amb els quals no existeixen possibilitats d'homologació, són d'ínfima qualitat i contribueixen a l'abandó i a la destrucció del sector agropecuari europeu. Hem de ser productors de la majoria dels productes amb els que ens alimentem o en cas contrari la nostra alimentació seguirà depenent de tercers. Ha de corregir-se immediatament la falta de protecció dels nostres productes agrícoles enfront dels que vénen de fora de la UE, com l'ocorregut amb la nostra avellana enfront de la provinent de Turquia.

4- L'Administració central ha de disminuir la seva despesa supèrflua. L'Administració ha de ser austera i funcional, en absolut mastodòntica i faraònica, han reduir-se el nombre de ministeris, abolir el Senat i limitar el nombre de funcionaris i d'alts càrrecs contractats.

5- No es tracta solament de solucionar la crisi econòmica, es tracta de trobar una sortida social a la crisi: els neoliberals i ultraliberals afirmen ser capaços de treure'ns de la crisi... prioritzant el mercat per sobre de qualsevol altre valor i donant llibertat absoluta als mercats, especialment als mercats financers.

Però no es tracta de trobar qualsevol sortida a la crisi econòmica del sistema, sinó també a la crisi que està vivint el poble treballador de Catalunya que en absolut ha estat responsable de la mateixa. Solament podem contemplar sortides a la crisi que no menyscabin els drets dels nostres treballadors i que no els facin pagar una crisi que no han generat.

6- És necessari conjuntar la racionalització de la despesa amb la utilització de la política fiscal per crear ocupació. Plataforma per Catalunya considera que el secret millor guardat de l'Estat és la despesa global que ens porta el manteniment de més de 6.500.000 immigrants però no alberga cap dubte que sumades les despeses en educació, sanitat, justícia, interior, presons, benestar social, beques, subsidis i altres, suposen una de les partides més elevades de la despesa estatal: per tant, la reducció del nombre d'immigrants mitjançant repatriacions ha de contribuir a alleujar la despesa pública. Reclamem una administració que no malbarati, especialment en els sous als innumerables càrrecs polítics i que dediqui el dèficit públic a la reactivació de l'economia nacional.

En aquest sentit advertim del perill que suposa reduir la despesa pública en temps de crisi. Fer-ho tindria efectes desastrosos en reduir la demanda i consegüentment fer augmentar l'atur i per tant major despesa en subsidis i menors ingressos tributaris. L'exemple el tenim a Grècia que aplicant un brutal programa d'austeritat de la despesa pública només ha aconseguit augmentar el seu dèficit en un 15% en el que va d'any.

7- El nou model econòmic espanyol ha de basar-se en la protecció dels sectors primaris productius, i en la reindustrialització, que només serà possible exigint una nova política aranzelària a Brussel·les. En tercer lloc, Espanya ha de prestar una atenció especial al turisme (sector terciari), que segueix sent un dels principals actius de la nostra economia, però no ha d'apostar per convertir-se en un país de sol i serveis, una aposta unilateral pel turisme està cridada a convertir al nostre país en una economia feble i absolutament dependent de l'exterior. Espanya pot i ha d'aspirar a més

8- Racionalització de la despesa pública, derivar els diners públics cap als sectors en els quals més s'incentivi l'ocupació. Racionalització de la despesa pública i destinació dels fons públics a la creació de llocs de treball. El sentit últim de la política econòmica és la satisfacció de les necessitats individuals i col·lectives dels ciutadans; i entre aquestes, aconseguir la plena ocupació i garantir la dignitat de l'home que passa per disposar d'un lloc de treball.

9- Intensificar la política de baixos tipus d'interès en els crèdits, potenciant el crèdit públic, les cooperatives de crèdit, **i el control públic de les entitats financeres.**

10- És necessari reduir de manera urgent els requisits per a la creació d'empreses, donar ajudes remunerades als emprenedors (exempcions fiscals i de cotitzacions a la Seguretat Social), reduir la intervenció pública i les autoritzacions per iniciar activitats econòmiques, i procurar una política de promoció de les bones pràctiques empresarials.

11- Proposarem un millor finançament. El **pacte fiscal és necessari per a Catalunya**, però també es fa imprescindible un **nou concert econòmic estable i sostenible** per al finançament d'autonomies i ajuntaments.

12- Proposarem la creació d'una "**caixa de crèdit social**", de caràcter estatal, **per garantir el crèdit a famílies i pimes.**

En conclusió, és necessari definir un nou model econòmic, racionalitzar la despesa pública, mantenint una política fiscal destinada a garantir la plena ocupació, per això calen reformes estructurals profundes i urgents per garantir la sostenibilitat econòmica espanyola. Una **economia sobirana al servei del poble i no de les multinacionals ni dels mercats.**

6. HISENDA I TRIBUTS

Benvolgut amic/amiga:

Plataforma per Catalunya demostrarà que és possible amb una bona gestió controlar la política tributària procurant una baixada general de la pressió fiscal sobre les classes mitjanes creadores de llocs de treball.

IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT (IVA)

L'IVA és l'impost que més castiga als treballadors i a les PIMES, afectant directament al consum.

On som?

La pujada al 18% de José Luis Rodríguez Zapatero no ha generat més recaptació per a les arques de l'Estat.

PxC PROPOSA:

Baixar el tipus màxim de l'IVA fins al 15%.

El seu descens reactivarà l'economia perquè incentivarà el consum.

Amb la seva baixada augmentarà la recaptació, disminuirà el frau fiscal i baixaran els preus.

EL DENOMINAT CÈNTIM SANITARI

És l'increment que sobre l'Impost sobre la venda minorista de determinats

hidrocarburs (essencialment gasolina i gasoil) han aplicat determinades comunitats autònomes, entre elles Catalunya. Aquest impost va ser creat el 2001 per finançar la Sanitat. D'acord amb la LOFCA, les comunitats autònomes poden incrementar l'impost o crear-ne un de nou, sempre que no es gravin supòsits ja gravats per l'Estat.

On som?

El 2004 Catalunya va implantar un gravamen addicional de 24 € per 1.000 litres d'hidrocarburs, o dit d'una altra manera, 2,4 cèntims per litre, amb el que totalitza en l'actualitat 48 € per 1.000 litres de carburant. La raó adduïda en aquells moments va ser l'immens dèficit que per a la comunitat autònoma suposava el finançament de la sanitat, dèficit sens dubte provocat per dues causes:

- a) La nefasta administració sanitària descentralitzadora creada a Espanya.
- b) L'entrada en el sistema de milions de nous usuaris que no basaven el seu consum sanitari en aportacions pròpies sinó en les aportacions creades al llarg dels anys pels nacionals espanyols, però que ells han consumit i consumeixen desmesuradament sense que les seves cotitzacions, escandalosament insuficients, compensin el sistema per l'ús que en fan.

Avui, l'impost rau a la Comissió, que el considera il·legal per incompliment de l'article 3.2 de la Directiva 92/12/CEE, per la qual cosa ha obert a Espanya un procediment per infracció de la normativa europea. L'Estat va proposar l'eliminació d'aquest impost però la recent Llei Orgànica 3/2009 de Finançament de les Comunitats Autònomes el segueix mantenint sense atendre el fet que el nou finançament arbitra fons suficients per al finançament de la sanitat.

PxC PROPOSA:

El tribut juntament amb el recàrrec de Catalunya han de ser eliminats per innecessaris, il·legals i distorsionadors de la competència, a més de formar part de la base imposable d'un IVA incrementat recentment. Aquest tribut indirecte és una rèmora per al desenvolupament industrial i econòmic que tan urgentment necessita Catalunya. La recaptació que Catalunya fa del tribut representa avui més de 120 milions d'euros d'ingressos addicionals per a les arques de la Hisenda catalana. Aquest import passaria a engreixar un Fons de Creació i Manteniment de la Ocupació en comptes de servir per crear distorsions econòmiques innecessàries.

El tribut ha vist augmentada la seva recaptació anterior en augmentar la participació en un IVA augmentat del 12,50% fins al 50%, el que significa un increment recaptador del 142%, molt per sobre de l'augment de les necessitats del sistema; a això s'afegeix que l'increment del preu dels carburants des de 2004 fins avui ha patit augments acumulats que només el 2009 van suposar una mitjana del 22%.

L'IMPOST SOBRE SUCCESSIONS

L'Impost sobre Successions i Donacions es regeix per la Llei 29/1987 i el seu Reglament aprovat pel Reial Decret 1629/1991.

Avui és un impost cedit en la seva totalitat a les comunitats autònomes per la Llei Orgànica 7/2001 que modificava la LOFCA, les quals assumeixen les competències normatives sobre les reduccions de la base imposable, la tarifa, les deduccions i bonificacions i la gestió i liquidació de l'impost.

Són subjectes passius de l'impost aquelles persones que perceben béns per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, o que els adquireixin per donació o qualsevol altre títol gratuït "inter vivos" o que percebin quantitats com a beneficiaris d'una assegurança de vida, quan el contractant sigui persona diferent al beneficiari.

On som?

A Catalunya, i fins fa poc, l'impost seguia pràcticament la normativa de la Llei 29/1987 i, ben al contrari del que aplicaven altres comunitats autònomes, la tarifa de l'impost i els tipus, deduccions i reduccions no havien variat. És a dir la voracitat recaptadora de la nostra comunitat autònoma no contempla rebaixes.

Òbviament, molts subjectes passius transferien els seus béns a altres comunitats autònomes per considerar que l'impost a Catalunya era perjudicial per als seus interessos, a més de ser un greuge comparatiu evident.

Ha estat la Llei 19/2010 del Parlament de Catalunya la que ha regulat el tribut tal com és vigent ara a Catalunya i, encara que s'ha reduït de manera significativa per a alguns contribuents, determinats aspectes el fan encara un tribut no totalment alliberat. L'Impost sobre Successions i Donacions millora quant a la seva aplicació als patrimonis petits i mitjans però no ho fa respecte als grans ni tampoc no ho fa respecte a determinats aspectes com els excessos respecte a l'excés de base imposable, o en casos concrets com el fet de no contemplar béns immobles com són les places d'aparcament situades fora de l'edifici on es trobi l'immoble –fet una mica lamentable tenint en compte els innombrables immobles que per la seva antiguitat no disposen de places d'aparcament i no obstant això els seus propietaris han hagut adquirir-les en altres immobles aliens- i altres qüestions més.

De fet, la molt recent Llei s'ha vist i es veurà sotmesa en un futur a variades i prolífiques esmenes pels grups de l'oposició, disconformes encara amb el seu contingut. D'altra banda, la seva plena aplicació no s'aconseguirà fins l'1 d'agost de 2011. Mentrestant, les reduccions i deduccions de la quota s'aplicaran parcialment, cosa inaudita.

PxC PROPOSA:

L'eliminació total i absoluta de l'impost a Catalunya declarant exempt tot ciutadà que sent propietari de béns desitgi transmetre'ls per actes "inter vivos" -donacions- o per "mortis causa" -herència- sense altres gravàmens que els que es puguin suscitar per l'ITP i l'AJD.

Creiem que si, bé la justícia social s'ha d'aplicar, ho ha de ser en igualtat de condicions per a tots, i el tribut actual no va per aquest camí.

7. PLA D'INFRAESTRUCTURES, TERRITORI I OBRA PÚBLICA

On som?

La xarxa d'infraestructures de Catalunya és, dins del conjunt de l'Estat, una de les més completes però, amb tot, hi ha greus deficiències fruit de la manca de previsió i de decisió política per dur a terme certes opcions polèmiques però beneficioses per a la integració i el progrés del territori. En aquest sentit, obres tan tardanes com el túnel de Bracons o l'ampliació del túnel del Cadí, són exemples de decisions necessàries que s'han endarrerit de manera absurda amb el consegüent perjudici per als territoris limítrofs.

Pel que fa al capítol d'infraestructures en instal·lacions, la nostra comunitat presenta mancances molt greus com s'ha posat de manifest els últims estius amb apagades i caravanes quilomètriques injustificables a la Costa Brava o l'espectacle dantesc del que va passar després de l'última nevada de l'hivern del 2009-2010. En el capítol ferroviari, la manca de previsió, a més de la precipitació política a l'hora de realitzar el projecte de certes obres, ens ha portat a una desviació sobre els pressupostos calculats per la L-9 del metro que han resultat d'una gravetat sense paliatius per a les arques de la Generalitat.

En aquest mateix capítol, i com a exemple d'aquesta mala gestió política i de control de les obres, el Carmel i els forats de l'AVE al Polígon Gornal representen la punta de llança d'aquest problema.

L'execució de les infraestructures ha de subjectar-se a criteris purament tècnics lluny de pressions polítiques per tallar la cinta a temps. Fins ara les obres s'intentaven realitzar en períodes de 4 anys, el temps d'una legislatura. Aquest període és limitat per a l'estudi i la realització de certes obres. Si comencem a comptar des del moment de conèixer la composició del govern després de les eleccions, que aquest es posi al capdavant del país i comenci a executar el seu programa polític, passa ben bé un any. Si a això li sumem que qualsevol estudi d'una obra de més o menys complexitat pot trigar entre 3 i 6 mesos (en altres països del nostre entorn certs estudis poden abastar diversos anys), més els terminis de presentació pública del projecte, de presentació d'ofertes i l'adjudicació de l'obra, ens deixen poc més de dos anys per a la realització del projecte.

La irresponsabilitat de la nostra casta política condicionada per objectius electoralistes d'inauguracions obliga en moltes ocasions a la realització d'obres en temps impossibles amb estudis previs d'escassa profunditat. A això afegim-hi les jornades a tres torns, festius, etc... per acabar a temps segons les indicacions dels polítics. Aquestes decisions irracionals sempre suposen un sobrecost elevat per a les arques públiques.

Aquestes polítiques de "tallar la cinta" ens han portat a una situació absurda en què

el manteniment de les infraestructures, qüestió essencial, ha passat a segon terme. Fruit d'aquesta política, els ciutadans pateixen les seves conseqüències. El principal exemple d'aquesta situació el tenim en els retards continus de la xarxa de Rodalies, provocats en gran part per un mal estat tant de les vies com de les comunicacions. I cada vegada més escàs diner públic s'esmerça en obres noves i s'abandona completament el manteniment de les ja existents.

La gestió de l'aigua és un altre dels capítols en què l'Administració central ha fracassat estrepitosament per falta de previsió en les infraestructures. En el sùmmum de la inutilitat proposaven portar l'aigua en vaixells des d'Almeria! Evidentment, allà sí que en saben, almenys de gestionar el líquid element.

La nostra comunitat, amb una situació envejable pel que fa a recursos hídrics, degut a l'augment de les necessitats de consum d'aigua lligades al creixement i als desequilibris demogràfics, les notables instal·lacions hidràuliques que tenim, unes de les més completes de l'Estat, resulten insuficients davant la manca de previsió i davant de la demanda.

El recurs de l'aigua, font de riquesa, ha de ser infinitament millor gestionat i per això es necessiten infraestructures adequades.

PxC PROPOSA

Plataforma per Catalunya ofereix una nova manera d'enfocar el tema de les infraestructures de Catalunya. Aquest tipus d'inversions es realitzaran pensant en el bé del conjunt del país i es projectaran comptant amb el temps necessari per a la realització d'estudis previs rigorosos. S'han acabat les inauguracions massives dos mesos abans de les eleccions per fer-nos empassar el missatge que aquest o aquell partit ha fet tal o tal obra. Les infraestructures han de quedar fora del joc polític. Hem de començar a ser seriosos com ho són els països del nostre entorn. PxC planteja una revolució en la manera de plantejar els estudis, gestió i execució de les obres. Hem de portar els conceptes d'exigència de la qualitat i d'excel·lència dels sectors industrials a l'execució de les infraestructures del país. Si l'empresa privada funciona amb aquests criteris, les administracions públiques encara més els poden exigir.

INFRAESTRUCTURES FERROVIÀRIES

Plataforma per Catalunya proposarà, seguint les directrius de la Unió Europea, un increment de les infraestructures ferroviàries per tal de promoure un transport més econòmic, ecològic i racional.

El Corredor Ferroviari del Mediterrani és una prioritat per dinamitzar el comerç i les exportacions en aquest sector de la geografia espanyola, en definitiva, un gran recolzament al desenvolupament de la seva economia. Representa un eix que travessaria 1.300 Km i 11 províncies que representen el 18% de la superfície d'Espanya, on es troba concentrada el 40% de la seva població i de la producció nacional, amb una important activitat industrial i agropecuària, així com el 50% de les exportacions i del tràfic total de mercaderies del país. Permetrà en transport

massiu de mercaderies entre Algesires i la frontera francesa disminuint el preu del transport de les mercaderies i en conseqüència la nostra competitivitat. L'accés ferroviari als principals ports del Mediterrani és de vital importància: Barcelona, Tarragona, València, Cartagena, Algesires i altres menors, així com aeroports amb gran volum de tràfic com Barcelona, València, Alacant i Màlaga. La qual cosa permetria una política d'estalvi de costos i benefici mediambiental en conjuminar els dos mitjans més eficients, i beneficiant la creació de xarxes de transport internacional en enllaçar amb els principals eixos de transport de mercaderies al nord dels Pirineus. Permetria la circulació i l'explotació eficient de trens de 750 m. de longitud cosa que contribuirà a la sostenibilitat i a la millora del medi ambient. És la millor aposta per un gran eix logístic europeu, amb un transport més eficient, segur i de millor qualitat.

L'eix transversal ferroviari ha de ser una prioritat per integrar les comarques de Ponent amb les del centre, nord i sud de Catalunya. S'invertirà de manera prioritària en la creació de places d'aparcament a baix cost a les estacions de tren per afavorir que la mobilitat en el territori canviï del cotxe al tren.

Com a complement a aquestes inversions, es connectaran els ports més importants de les nostres costes per mitjans ferroviaris a la xarxa general. Per a Plataforma per Catalunya és cabdal fer fluir l'activitat industrial i econòmica al llarg i a l'ample del país, per a això mateix, la connexió ferroviària dels centres amb més volum d'entrada de mercaderies de Catalunya serà una prioritat. Aquestes infraestructures, les quals enllaçaran directament amb els ports, es reforçaran amb la creació del que s'anomena ports secs. Aquests espais logístics permetran un emmagatzematge dels materials fora de les zones industrials de manera que el moviment de mercaderies als ports sigui més fluid en alliberar els contenidors d'una manera més ràpida gràcies al fet de comptar amb un suport a prop de les zones industrials.

La línia 9 del metro de Barcelona serà una altra de les prioritats del nostre pla d'infraestructures amb la seva ampliació fins a Gavà pel sud de la capital. PxC prepararà un ampli programa de renovació de les vies antigues tant a TMB com als FGC per reduir les despeses originades per un manteniment cada vegada més costós i que pot posar en perill la funcionalitat de la xarxa pública.

PxC no creu que l'estació de l'AVE de la Sagrera sigui una prioritat en l'actual esquema ferroviari català, encara que l'enllaç de l'aeroport d'El Prat amb la xarxa de metro és un repte que s'ha d'assumir de manera immediata.

La xarxa de Rodalies ha de ser conscientment remodelada per tal d'evitar els retards que es provoquen per la mínima inclemència meteorològica.

PxC connectarà els aeroports de Catalunya a la xarxa ferroviària, especialment els de Girona i Reus, de manera que la mobilitat cap a aquestes infraestructures sigui ràpida i eficient.

CARRETERES I AUTOPISTES

Plataforma per Catalunya presentarà un pla de carreteres tot incidint especialment en els punts negres de la xarxa viària catalana.

En aquest apartat ens centrarem en el desdoblament de l'eix transversal per dotar-lo de fluïdesa i eficàcia.

Es proposarà l'eliminació dels peatges, punts negres sens dubte, de la circulació per autopista.

Plataforma per Catalunya exercirà tota la pressió al nostre abast, perquè se suprimeixen d'una vegada els peatges abusius que patim els ciutadans catalans.

QUART CINTURÓ

Esment a part mereix el denominat quart cinturó. Plataforma per Catalunya, està convençuda que aquest projecte és una tasca prioritària per a Catalunya. El quart cinturó és, sens dubte, necessari per descongestionar l'àrea metropolitana i donar fluïdesa al tràfic de mercaderies i persones de nord a sud i amb destinació al centre de la península. L'àrea de Barcelona està massa col·lapsada i les vies de comunicació nord-sud (Rondes, AP-7, C-58, B-30, etc.) suporten un tràfic molt intens.

Des d'un punt de vista de reactivació del sector industrial, la realització d'aquesta via és fonamental per transportar de manera ràpida mercaderies procedents o dirigides cap als centres de producció de l'interior del territori.

L'actual proposta pontreja la ciutat de Barcelona i uneix les poblacions industrials de l'interior amb l'est, nord i sud de la ciutat de Barcelona.

Creiem que el traçat podria sofrir algunes variacions des del punt de vista que certes autopistes servissin com a nexa a la xarxa projectada fent el projecte més racional. L'AP-7 en alguns dels seus trams, així com l'A-18 podrien quedar dins d'aquest cinturó orbital. Seria evident la duplicitat de carrils per absorbir l'eventual increment del tràfic i la gratuïtat de les vies en aquests trams. L'important és començar i fer-ho al més aviat possible.

PxC creu que actuacions com aquesta escurcen el trajecte entre ciutats, la qual cosa té un benefici directe sobre el consum de combustibles i sobre la pol·lució. D'altra banda, les congestions que l'àrea de Barcelona sofreix, es veurien considerablement disminuïdes ajudant a fer una ciutat molt més sostenible. El temps són diners i PxC pensa que aquesta nova carretera farà més eficients a les empreses del cinturó orbital de Barcelona.

D'altra banda, aquestes millors infraestructures que fluidificaran les vies, ens permetrien apostar per un millor transport col·lectiu per carretera amb l'estalvi en noves infraestructures i en el seu impacte ambiental.

AEROPORTS

Barcelona i Catalunya han de recuperar l'equilibri territorial. La potenciació dels aeroports de Girona, Reus i Lleida, units a les connexions ferroviàries ràpides que proposem, podrien descongestionar el trànsit de Barcelona i repartir d'aquesta manera més racional el trànsit de persones per acostar les infraestructures aeroportuàries al territori.

PORTS

Els ports de Catalunya són una de les entrades de mercaderies més importants de la nostra àrea. Mercaderies de tot tipus arriben per entrar a la península, i algunes procedents del nord d'Àfrica, per entrar a Europa. Aquesta situació clau ha de ser aprofitada de manera que aquest trànsit es desvii a les línies fèrries per arribar sense interrupcions als centres de producció i distribució de la resta de la península i d'Europa.

D'altra banda el port de Tarragona al sud, i el de Palamós al nord, s'haurien de dotar de sengles estructures per a la recepció de vaixells de passatgers de grans dimensions. Aquesta font de turisme de qualitat ha de ser potenciada no només a la ciutat de Barcelona sinó també al nord i al sud del nostre litoral.

INFRAESTRUCTURES FLUVIALS

El principal repte passa per les polítiques d'austeritat i d'eficiència en el consum i transport de l'aigua. Altres zones de l'Estat amb recursos molt més limitats que els nostres estan fent front a una problemàtica per a ells habitual que és el de la manca de proveïment. A Catalunya, un cop més, la manca de previsió política ha estat a punt de provocar restriccions en el subministrament d'aigua a la pròpia ciutat de Barcelona.

PxC proposa una revisió exhaustiva dels mitjans de transport de l'aigua així com una adequació dels mitjans de regadiu per evitar els mètodes tradicionals de reg i aplicar la tecnologia en aquesta àrea. La recuperació d'aqüífers contaminats és part primordial dins d'aquesta política d'estalvi i de recuperació de l'aigua. Junt amb aquestes infraestructures es crearan en les zones que així ho determini l'històric de riuades, dipòsits d'emmagatzematge d'aigües pluvials amb el sistema de canalitzacions per a ser portades als centres de potabilització i distribució.

D'aquesta manera grans quantitats de líquid que irremeiablement es perden al mar quedaran en dipòsits per a usos urbans i industrials principalment. Aquests dipòsits així mateix poden ser de gran ajuda com a fonts de subministrament davant eventualitats com els incendis forestals. El Maresme i la Costa Brava per la seva peculiar orografia, són part fonamental d'aquesta actuació.

L'activitat turística no es pot veure afectada per les sequeres o les inclemències meteorològiques; creiem fonamental la instal·lació de potabilitzadores al litoral de la conca sud per poder abastir el consum humà de l'època estival.

INFRAESTRUCTURES ESTRUCTURALS

La nostra comunitat necessita un augment de la capacitat portant d'energia. Els últims episodis d'apagades en el subministrament elèctric denoten una manca d'infraestructures en aquest sentit.

L'actual política del govern socialista ha primat les energies renovables enfront d'altres. Aquestes energies són com una tireta en una gran ferida. Les solucions sostenibles, tot i que hi estem d'acord, no solucionen el greu problema de la dependència energètica del nostre país.

A més, Espanya en general i Catalunya molt en particular, importen tradicionalment energia de França encara que el balanç en els últims mesos hagi estat positiu per al nostre país. PxC proposa un debat seriós sobre l'energia en qual la possibilitat de la producció d'energia nuclear sigui considerada com a alternativa real a una situació insostenible.

És imperatiu augmentar les xarxes de transport d'energia i l'eficiència de les mateixes. Així mateix, i causa dels pics de consum originats pels cada vegada més comuns fenòmens extrems, amb caigudes en picat de temperatures o al contrari, s'han de crear instal·lacions suficients per evitar els fenòmens ja tristament comuns d'apagades, especialment a la Costa Brava.

SUPORT AL CORREDOR FERROVIARI DEL MEDITERRANI

El Corredor Mediterrani és una infraestructura prioritària per a Catalunya. **La nostra comunicació amb la resta del Mediterrani espanyol i amb Europa depèn de la construcció d'aquest corredor.**

Un territori com Catalunya no pot quedar condemnat a tenir unes infraestructures secundàries que l'allunyin de l'eix de comunicacions continental. Per contra el nostre **país és una zona geogràfica clau en els moviments de persones i mercaderies entre l'Estat espanyol i la Unió Europea.**

Els informes tècnics de tot tipus certifiquen que la via de comunicació lògica entre Espanya i Europa passa per Catalunya i l'arc mediterrani.

A més la construcció del mateix suposaria un avantatge competitiu per als ports de Barcelona i Tarragona, que no poden quedar fora de la llista dels ports europeus de primera fila (Rotterdam, Marsella, Anvers, Hamburg).

Només les permanents reticències de l'Administració central cap a tot el que suposi desenvolupament i infraestructures a Catalunya **i l'acció de partits com el PP en constant contradicció amb els interessos de Catalunya, pretenen impedir la creació d'aquesta vital xarxa de comunicacions europea.**

POLÍTICA D'OCUPACIÓ EN L'EXECUCIÓ D'INFRAESTRUCTURES

La Generalitat premiarà en els concursos de contractació d'obra pública les

empreses que prioritzin en les seves plantilles la contractació de treballadors autòctons davant dels immigrants.

8. SEGURETAT CIUTADANA, JUSTÍCIA I SISTEMA PENAL.

On som?

Un dels majors fracassos de l'actual ordenament de l'Estat és la seva política en l'àmbit de la Justícia. El fracàs generalitzat en l'àmbit educatiu ha provocat un augment exponencial dels conflictes socials que ha repercutit en totes les esferes socials i, en particular, en el de la Justícia. S'ha aconseguit una desmotivació generalitzada tant en els Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat com en si del Consell General del Poder Judicial i el funcionariat del Ministeri de Justícia, així com en tots els col·laboradors de la Justícia: advocats, procuradors, pèrits, etc. La nostra proposta ha d'anar dirigida, en primer lloc, a motivar a tots ells per preparar-los en l'àrdua tasca d'impulsar els assumptes pendents i, en segon lloc, a reordenar els diferents àmbits de Seguretat, Tribunals i Presons d'una manera més racional i degudament dotada. La nostra comunitat popular exigeix que els pilars bàsics de tot Estat (afers exteriors i tribunals) garanteixin la llibertat i la justícia dels seus habitants.

Per això **PxC proposa**:

1. En matèria de Seguretat, PxC vol retornar la dignitat i l'autoritat als agents dels Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat, mitjançant una política activa que reforci la seva consideració social i, paral·lelament, l'educació i ensinistrament dels seus components. Cal aprovar partides pressupostàries suficients per dotar les nostres unitats dels més moderns equips per situar a l'alçada precisa en la lluita contra la delinqüència moderna.
2. En matèria de política contra la delinqüència, PxC vol impulsar una reforma legislativa que permeti als nostres Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat actuar de la manera més efectiva contra els grups organitzats de delinqüència terrorista i narcotraficant. Tradicionalment s'han distingit dues situacions possibles, l'estat de guerra i el de pau. Cal recollir un tercer estat, el de la lluita contra la macro-delinquència, que permeti en un moment de no bel·ligerància poder utilitzar certs mecanismes propis d'un estat excepcional.
3. En matèria de tribunals, PxC vol unificar la política de Justícia de manera que els tribunals, sigui quin sigui el lloc on es trobin, tinguin els mateixos mitjans

i dotacions. Cal modificar el sistema de selecció de jutges i funcionaris de Justícia, incloent el ministeri fiscal, de manera que es potencii la incorporació d'experts amb experiència procedents de les Universitats i Col·legis Professionals que permeti dotar nous jutjats amb la finalitat de desembussar els actuals tribunals. Cal també crear un únic sistema de gestió per a tot l'Estat que agilitzi els processos judicials.

4. En matèria de Presons, PxC exigeix que s'ha de fer justícia amb les víctimes abans d'impulsar polítiques de resocialització, de manera que s'ha de modificar la pròpia Constitució. Els nostres compatriotes no confiaran en el seu Estat si aquest no garanteix a les víctimes que els delinqüents patiran les conseqüències dels seus actes criminals. I això sense perjudici de treballar en noves polítiques penitenciàries que siguin realistes per aconseguir que la presó permeti una veritable resocialització dels reclusos.

9. CORRUPCIÓ. REGENERACIÓ I ÈTICA POLÍTICA.

Benvolgut amic/amiga:

El mapa de la corrupció política a Catalunya i la resta de l'Estat ha arribat a uns nivells mai vistos en democràcia: més de 3.000 càrrecs electes, entre presidents de Parlaments autonòmics, consellers de govern, alcaldes i regidors estan imputats per presumptes delictes de suborn, tràfic d'influències, malversació, blanqueig, cobrament de comissions, falsedat documental i adjudicació irregular de contractes a empreses.

Tant CiU (amb els coneguts casos Pretòria i Millet o Palau de la Música) com PP (cas Gürtel) i PSC-PSOE (Pretòria i altres), estan presumptament implicats amb més de 100 alcaldes o ex-alcaldes, repartits per tota la geografia catalana i espanyola.

El cost descomunal d'assessors, interns i externs, és inassumible i injustificable.

És imprescindible la dignificació de la vida política catalana i espanyola, i això només podrà assolir-ho qui aparegui per primer cop, i amb les mans netes, en el panorama polític, amb noves idees, nous procediments, i sense el bagatge ignominiós dels anomenats grans partits, els quals semblen repartir-se el pastís del poder i dels diners a costa dels ciutadans.

Avui dia, la corrupció –a més de la manca d'eficàcia en la gestió- és la xacra de la classe política catalana i espanyola i el que està contribuint a cavar la seva tomba. La seva filtració capil·lar és en aquests moments tan gran

que exclou la possibilitat d'una amputació dels circuits afectats la qual cosa acabaria demostrant l'escàs interès que han tingut tots els governs tant del PP com del PSOE a investigar en aquesta direcció.

Per això, **PxC PROPOSA** un programa bàsic i innegociable dirigit a canviar el panorama actual de l'organització política i administrativa que rau en:

1. Creació d'una unitat especial de la policia estatal amb dotació i mitjans suficients especialitzada en delictes de corrupció política que treballi d'acord amb la Fiscalia General de l'Estat, per tal d'evitar que les pressions polítiques obstaculitzin investigar en determinades direccions.

2. Els delictes de corrupció, són delictes contra la nostra comunitat popular, i per tant, no han de prescriure mai. El delicte de corrupció ha de ser considerat com el pitjor delicte que es pot fer contra el poble, especialment quan està protagonitzat per servidors públics. Ni té excusa, ni justificació possible i el fet que es tracti d'un delicte contra la totalitat de la ciutadania el converteix en el delicte més odiós contra la comunitat. Aquesta consideració ha de quedar palès en un augment de les penes i de les indemnitzacions.

3. PxC promourà la imposició d'una regla pràctica molt clara. Un determinat nivell administratiu no podrà nomenar càrrecs o crear òrgans que assumeixin fictíciament funcions en matèria de competència d'altres administracions. Així, per exemple, si l'habitatge és competència autonòmica, no té sentit que hi hagi un Ministeri de l'Habitatge, si l'enllumenat és competència municipal, és improcedent l'existència d'òrgans autonòmics que fiscalitzin la matèria. Una matèria, un òrgan, una administració responsable. Això suposarà una immediata reducció de la despesa pública, afavorirà la seguretat jurídica, la transparència i el control dels ciutadans.

4. S'ha d'enfortir la coordinació i màxima col·laboració entre les tres administracions les quals, per la seva naturalesa, han de romandre incòlumes: ajuntaments, Generalitat i Govern Central. Això ha d'afavorir una major transparència i ètica política.

5. Creació d'una Comissió Permanent al Congrés dels Diputats sobre delictes de corrupció la competència de la qual serà investigar les responsabilitats polítiques dels partits i de les direccions en casos de corrupció. Aquesta comissió estarà obligada a actuar sempre que es produeixin denúncies justificades i el seu funcionament haurà de ser públic, tenint capacitat per investigar assumptes de corrupció presents i passats.

6. Creació d'una llei de finançament de partits. El fet que els dos grans partits estatals es neguin a tirar endavant una llei de finançament de partits, no eximeix de l'obligació moral davant dels seus ciutadans de no delimitar les normes de finançament dels partits. Aquesta llei de finançament és encara més urgent en la mesura que porta un retard de tres dècades i ha permès l'esclat dels grans casos de corrupció a tota Espanya els quals han afectat gairebé per igual a tots els partits fins ara majoritaris.

7. Consideració dels partits polítics a què pertanyin els corruptes com a "responsables solidaris" de les seves exaccions i delictes. Els partits polítics han de ser els primers interessats a allunyar de les seves files i expulsar immediatament les "pomes podrides"; si no n'estan prou determinats a fer-ho per iniciativa pròpia ha de ser mitjançant l'amenaça de ser considerats com a "responsables solidaris" amb tot el que això implica.

8. Obligació dels polítics de declarar les seves propietats a l'hora d'accedir a un càrrec públic i després de cessar-ne. Aquesta obligació ha d'incloure els seus familiars, i l'engany o l'adulteració de les dades aportades hauria d'impedir el desenvolupament del càrrec o implicaria responsabilitats penals després de l'exercici d'aquest.

9. Fixació en l'Estatut del Diputat de l'obligació de rebre i atendre personalment al seu despatx del Parlament com a mínim un dia a la setmana a tots aquells electors que vulguin entrevistar-se amb ell i exposar-li les seves peticions, queixes o opinions.

10. Publicació trimestral detallada, i fiscalització de la Comissió Permanent del Congrés dels Diputats creada a l'efecte, de les despeses de representació, dietes, quilometratge i altres, dels diputats, posant aquesta informació a disposició de qualsevol ciutadà.

11. Publicació al BOE de la llista de tots els béns, drets, crèdits i accions i participacions socials dels diputats, familiars fins al segon grau de consanguinitat o afinitat a l'inici del mandat, l'1 de gener de cada any i al final del seu mandat.

12. Examen, en un debat públic que PxC afavorirà, de la conveniència del manteniment dels privilegis d'inviolabilitat i immunitat parlamentaris.

10. TREBALL I OCUPACIÓ. MESURES DE XOC CONTRA L'ATUR.

Benvolgut amic/amiga:

Com saps, i a això ens hem referit anteriorment, l'economia espanyola travessa, amb més de 5 milions d'aturats, la major crisi econòmica de la seva història recent. Catalunya és la segona comunitat autònoma amb més desocupats (només superada per Andalusia).

Els beneficiaris de prestacions de procedència estrangera (immigrants) representen ja el 15% del total de la despesa del nostre sistema de cobertures socials, amb un cost directe superior a 5.000 milions d'euros.

El llast de la desocupació en el col·lectiu d'immigrants té com a conseqüència inevitable el col·lapse de tresoreria de la Seguretat Social.

L'atur és molt elevat a Espanya, però molt més en termes absoluts com sobretot percentuals entre els estrangers que resideixen a Espanya. Un de cada tres immigrants es troben sense feina actualment, el que representa 1.500.000

persones en el conjunt d'Espanya, és a dir, el 30 % dels aturats totals.

D'altra banda, la temporalitat en el mercat laboral supera el 30% del total. Les empreses, fortament endeutades, no creen llocs de treball indefinits ja que amb prou feines poden sobreviure amb les noves polítiques creditícies de bancs i caixes d'estalvi.

Així mateix, cada dia es donen de baixa més de 500 treballadors per compte propi (autònoms), incapaçs d'aconseguir liquidesa per part de les entitats bancàries i escometre el seu projecte empresarial.

Sense mesures de xoc immediates, dràstiques, no es crearà ocupació neta fins el 2015, i la taxa d'atur assolirà el nivell esgarrifós del 30% o més.

És per això que **PxC PROPOSA** una sèrie de mesures dirigides a arribar a un horitzó no gaire llunyà on es puguin crear 500.000 llocs de treball nets:

1- **Supressió del Senat i de 3.325 cotxes oficials així com de les targetes de crèdit i les pensions vitalícies per als polítics.** La Cambra alta és una institució buida i sense la menor capacitat de decisió política, la seva única i dubtosa utilitat és la de mantenir sous i despeses que només beneficien a la casta política, per això ha arribat l'hora de suprimir-la. De la mateixa manera reduïrem el nombre de cotxes oficials, Espanya té 3.600 cotxes oficials més que Estats Units, un dispendi inadmissible que no podem seguir mantenint. La suma d'aquests dos conceptes significaran **un estalvi anual de 3.600 milions d'euros en les arques públiques.**

2- L'enviament de remeses per part dels immigrants als seus països d'origen és una manera d'evasió de divises tolerat i sobre el qual no existeix control ni mesures fiscals. La Plataforma per Catalunya proposarà la implantació d'un impost del 18% sobre aquestes remeses. Essent que el valor total de les mateixes va ascendir en 2010 a la xifra de 7.600 milions d'euros, l'aplicació de l'impost proposat per Plataforma per Catalunya suposaria un **ingrés de 1.368 milions d'euros anuals en les arques públiques.**

3- La suma d'aquestes dues partides suposaria un total de 5.698 milions d'euros, amb el que Plataforma per Catalunya es compromet a la **creació de 500.000 nous llocs de treball productiu anuals.**

4- Plataforma per Catalunya insisteix que la **crisi no han de pagar-la els sectors més febles del país**, en absolut responsables, i sí víctimes de la situació actual. Proposem que els veritables culpables, és a dir **els banquers i els polítics que l'han provocat, siguin jutjats per aquest motiu**, la seva gestió ha portat la ruïna de moltes famílies i la pèrdua de 12.000 milions d'euros a l'any en obra social.

5. PRESTACIÓ PER DESOCUPACIÓ

Reducció del 50% en l'import i durada de tota prestació pagada a les persones incorporades al mercat laboral procedents de la immigració durant els darrers 5 anys.

Eliminació de l'actual sistema fraudulent que obliga els beneficiaris de la prestació per atur a segellar físicament a l'oficina de l'INEM.

Així mateix, obligar tot perceptor a acceptar una de les dues primeres ofertes de treball, anul·lant en cas de negar-se qualsevol dret a seguir rebent la prestació.

6. SINDICATS

Reducció gradual (fins a zero), i durant quatre anys, de tota subvenció rebuda pels sindicats per part de l'Estat. Els sindicats hauran autofinçar-se amb les quotes dels seus afiliats i buscar la seva pròpia rendibilitat, ajustant les seves estructures de costos sobredimensionades.

11. HABITATGE I URBANISME

Benvolgut amic/amiga:

L'habitatge i l'urbanisme constitueixen encara avui dia, en temps de gravíssima crisi del sector, dos àmbits de l'activitat pública i econòmica d'extraordinària rellevància en els quals el poder públic ha d'intervenir per tal d'assegurar un desenvolupament sostenible, ordenat i racional de les poblacions, afavorint d'aquesta manera les condicions perquè el dret a l'habitatge digne que proclama la Constitució pugui ser una realitat a Catalunya.

De la mateixa manera, s'ha d'orientar la política d'habitatge per tal **d'incentivar la incorporació al mercat dels habitatges ja construïts i no venuts, fomentant la cultura del lloguer, però garantint els drets de l'arrendador**. Des PxC proclamem igualment el principi de preferència nacional i social pel que fa a l'habitatge protegit, o el que és el mateix, **primer és l'autòcton abans que l'estranger en l'accés a la vivenda protegida**, i primer qui pot revertir un benefici a la societat (famílies i joves amb projecte familiar) davant de qui simplement, com ha succeït fins ara, pretén obtenir un habitatge a costa de l'erari per després vendre'l i obtenir benefici personal.

L'habitatge ha de recuperar el seu caràcter de llar i perdre el d'objecte d'especulació immobiliària. Un habitatge és la llar al que totes les famílies tenen dret a accedir per establir aquí el seu espai de convivència, desenvolupament i educació. En aquest sentit assenyalem com a intolerable que cada dia siguin desnonades 170 famílies pels bancs que fa només quatre anys donaven crèdits sense cap responsabilitat ni cap criteri.

Plataforma per Catalunya recolza la dació com a pagament de la hipoteca,

de tal manera que amb el lliurament de les claus queda saldat el deute amb el banc i no es pot exigir res més al creditor per part de l'entitat financera.

12. SANITAT

Benvolgut amic/amiga:

En una societat moderna i de serveis com la que vivim el dret a la protecció de la salut i a la cobertura sanitària constitueixen elements essencials sobre els quals construir una societat sana, forta i lliure. Ja ho deien els romans, "mens sana in corpore sano".

A més, la salut i la sanitat no constitueixen només un dret prestacional del ciutadà sinó que - i és el més rellevant - formen part ja de la nostra pròpia identitat social. Des de l'establiment del sistema de prestacions de la Seguretat Social, el nostre model sanitari, la formació dels nostres professionals, metges, infermeres, farmacèutics, i la resta del personal sanitari, ha estat l'enveja de molts, i copiat per altres tants.

No obstant això, amic/amiga, tu ho saps perquè ho has viscut, en els darrers anys s'ha produït un deteriorament important, salvatge de vegades, de les institucions sanitàries i de la dignitat dels professionals.

En l'actualitat ens trobem amb hospitals i Centres d'Atenció Primària (CAP) col·lapsats, amb serveis d'urgències no només col·lapsats sinó dedicats a tasques més pròpies de la medicina de família, amb el deteriorament en les infraestructures, malestar i desencís d'un personal sanitari estressat.

En la majoria dels pobles de Catalunya, i en els últims temps també a les ciutats - on la iniciativa privada cobreix gran part de les necessitats sanitàries a través del sistema de mutualitats mèdiques -, aquest deteriorament dels serveis es degut a l'afluència massiva d'immigrants, molts d'ells dels que anomenem "sense papers", és a dir, sense dret a residir al nostre país.

De la mateixa manera, els serveis sanitaris es presten de manera desigual entre els diversos col·lectius, perjudicant el que s'anomena el "ciutadà mitjà", és a dir, tu i els teus, que cotitzeu per un servei de qualitat però que patiu interminables llistes d'espera les quals constitueixen una autèntica estafa al contribuent.

Davant d'això, **PxC PROPOSA:**

1. L'aplicació, de manera immediata, de mesures dirigides a adequar la plantilla sanitària a l'increment de la demanda a fi i efecte de disminuir la pressió assistencial i per garantir els criteris de qualitat i el temps assistencial òptim.
2. Alleugerir el col·lapse dels serveis d'urgències dels hospitals mitjançant la creació de centres d'urgències habilitats en centres assistencials, amb els mitjans professionals i tècnics necessaris per realitzar un diagnòstic inicial correcte i tractament en casos no greus, derivant cap a urgències dels hospitals exclusivament els casos greus. Cada un d'aquests centres disposarà d'una ambulància assignada a aquest servei per al trasllat urgent a l'hospital més

proper d'aquells pacients que presentin una gravetat que no pugui ser tractada en aquest centre assistencial.

3. Garantir la lliure elecció de metge en el context d'un tracte personalitzat en instal·lacions properes i modernes.
4. Invertir en immobles, instal·lacions i mobiliari ja que una sanitat avançada vol dir posar a l'abast dels professionals les últimes tecnologies com ara la recepta electrònica, les històries clíniques telemàtiques, o les peticions electròniques de proves complementàries.
5. Garantir la formació continuada dels professionals sanitaris per actualitzar els seus coneixements en relació amb els avenços clínics, terapèutics, organitzatius i tecnològics per tal d'oferir una assistència de la màxima qualitat.
6. Prioritzar el desenvolupament de la Medicina Pal·liativa i els tractaments mèdics pal·liatius al final de la vida. S'establiran els fonaments de les Cures Pal·liatives i com aquests tractaments s'han de desenvolupar en el conjunt del territori. Les cures pal·liatives han demostrat la seva eficiència ja que provoquen un impacte molt positiu sobre la qualitat de vida del malalt terminal, com són l'alleujament de símptomes, l'augment de la comunicació i la relació entre pacient i metge. Aquest tipus de tractaments també són una eina eficaç de suport a les famílies i una font d'estalvi de recursos.
Al final de la vida, l'evolució de la dependència i la discapacitat són progressives i inevitables, i el fet que el procés d'evolució sigui molt ràpid fa que sigui complicat accedir a les ajudes destinades a aquest tipus de pacients. PxC proposa que es facilitin aquests tràmits i que s'impulsin accions per potenciar els drets relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral dels familiars dels pacients.
Davant d'aquells que defensen l'eutanàsia, nosaltres apostem per la vida de la nostra gent gran, però per una vida digna.
7. Creació d'una Central de Compres per a l'adquisició de tot el material clínic necessari per al correcte funcionament dels serveis sanitaris públics. Per vendre aquests productes a aquesta central de compres serà imprescindible accedir mitjançant Concurs Públic.
8. Enfortir el sistema de conveni o la creació d'entitats col·laboradores de la Seguretat Social com a mitjà per a la descongestió del sistema sanitari públic, sobretot en aquelles proves i anàlisis de menor incidència i que fa que el procés de diagnòstic s'allargui penosament en molts casos.
9. Revisió del sistema de pagament i reinversió de les quotes no utilitzades per contingències professionals a les mútues d'accidents de treball.
10. Proposar una Llei que anul·li les clàusules de les companyies sanitàries privades, les quals permeten a aquestes rescindir les pòlisses quan un assegurat pateix una malaltia de llarga durada o el tractament és d'un elevat cost econòmic malgrat el temps que porti pagant les quotes.
11. Els immigrants no residents legalment al nostre territori només rebran assistència sanitària urgent i per motius humanitaris fins a la seva expulsió, però no una targeta sanitària que els atorgui l'accés universal i gratuït al sistema sanitari públic. PxC limitarà l'accés als serveis sanitaris dels immigrants il·legals als casos d'urgències i als menors, tot i que sempre repercutirà el cost

d'aquesta assistència als països de procedència d'aquests immigrants, presentant les factures a les ambaixades corresponents.

12. La lluita contra l'obesitat també s'emmarcarà dins l'àmbit del foment de la dieta mediterrània al mateix temps que es promourà la pràctica esportiva, elements capitals per a la prevenció de les malalties cardiovasculars i la diabetis, veritables xacres de l'actual model de vida occidental.
13. PxC declararà la guerra contra el fum del tabac i farà èmfasi en les diverses raons de pes per deixar aquest mal hàbit i en la importància que té per a la salut col·lectiva la preservació d'espais lliures de fum. L'objectiu primordial serà fomentar la conscienciació que la normativa antitabac aportarà molts beneficis per a la protecció de la salut de la població.
14. Todo extranjero para poder entrar en España ha de tener contratado un seguro sanitario, no se regularizará a nadie que no lo tenga, ni se empadronará.

13. ECOLOGIA I MEDI AMBIENT

Benvolgut amic/amiga:

Tot i portar uns quants anys governats per un equip de govern format per partits que fan bandera de la seva consciència medioambiental, el cert és que durant aquests anys no s'ha planificat una autèntica política de conscienciació social i empresarial dirigida a un millor ús de l'aigua i de l'energia basats en criteris d'eficiència i solidaritat.

Tot i la verborrea ideològica dels partits governants, a Catalunya ni es compleixen els estàndards mínims en emissions de CO2 ni s'optimitza la producció d'energies netes.

Plataforma per Catalunya aspira que Catalunya sigui un model de societat neta i respectuosa amb el medi. La desinformació i l'anarquia que en aquest sector han imperat en els darrers anys, per culpa de socialistes, independentistes i post-comunistes, han generat una societat molt despreocupada per crear la Catalunya neta que necessitem, és per això que un contundent enduriment de les penes amb fortíssimes sancions econòmiques modificaria la dinàmica destructiva en la qual estem embolicats.

Per a PxC la defensa del medi constitueix un element essencial no només en si mateix sinó com a defensa i promoció de la pròpia identitat individual i col·lectiva dels que vivim a Catalunya. Per això farem de la defensa i promoció del medi ambient un dels pilars de la nostra política.

L'actual llei 7/1980 sobre la llibertat religiosa, que deixa el camí obert a diverses interpretacions entre les quals s'inclou el cruel sacrifici d'animals sota determinats cultes religiosos, que xoquen frontalment amb la sensibilitat catalana, que rebutja unànimement qualsevol crueltat innecessària amb els animals.

PxC PROPOSA:

1. Quantificar les emissions i els emissors de CO2 a Catalunya, i establir un pla que els redueixi definitivament per tal de complir escrupolosament els objectius fixats en els convenis internacionals ratificats per Espanya, arribant a un mínim d'una reducció del 30% l'any 2020.
2. Creació d'una empresa mixta que faciliti als empresaris particulars l'elaboració d'un pla de reducció d'emissions, alhora que es facilitin préstecs en condicions favorables a aquestes empreses perquè duguin a terme les remodelacions i modificacions necessàries en el seu immobilitzat per complir la normativa d'emissions de gasos efecte hivernacle amb el menor cost possible.
3. Bonificació fiscal, amb una reducció del 2% de l'Impost de Societats durant 10 anys, per a les empreses que en el termini de quatre anys compleixin amb els objectius d'emissions mínimes que fixarà la llei.
4. Per contra, proposem endurir les penes per incompliment de tot tipus de lleis mediambientals, imposant penes molt severes per als casos de reincidència.
5. Donarem suport amb fons públics i a través de la creació empreses mixtes a la r + D + i per al desenvolupament de tecnologies més avançades i eficients, de baixa intensitat en carboni, i per a la captura i emmagatzematge de CO2.
6. Adequarem la normativa per facilitar la instal·lació d'empreses que produeixen energia amb fonts renovables generant un clima de seguretat jurídica en el sector.
7. No permetrem que Catalunya pateixi un dèficit energètic. Catalunya ha d'acollir empreses líder del sector d'energies renovables, que no produeixen energia a Catalunya pels continus canvis de criteri del govern Tripartit, el qual ha modificat, per exemple, diverses vegades el Mapa Eòlic de Catalunya.
8. Es fomentarà l'ús de biocarburants i en particular els de segona generació (residus agrícoles i forestals, i matèries primeres no alimentàries).
9. Fomentarem l'ús responsable, racional i eficient de l'energia en tots els sectors. Facilitarem a través d'empreses mixtes la possibilitat a totes les empreses i grans consumidors energètics de realitzar estudis personalitzats de consum energètic i el seu pla d'optimització de consum, facilitant també en aquest cas crèdits tous per modernitzar les instal·lacions que es requereixen per tal de consumir menys energia.
10. Es duran a terme autèntiques i efectives campanyes informatives per conscienciar la població de la importància d'aquest ús racional de l'energia, comproment-nos a publicar cada sis mesos quin ha estat el consum generat en edificis públics i quines són les mesures que es prenen per anar reduint el consum, el que ha d'encaminar-nos a reduir el dèficit energètic que pateix Catalunya. El sector públic ha de ser un exemple, lluny del malbaratament actual, que està emmarcat en la política absolutament corrupta i dilapidadora del govern Tripartit.
11. Fomentarem així mateix l'ús racional, responsable i solidari de l'aigua, per mitjà de campanyes de sensibilització.
12. Enduriment de les penes per incompliment de qualsevol normativa relacionada amb l'aigua, especialment dels abocaments.

13. Promourem la instal·lació de noves dessalinitzadores dins el marc d'una nova cultura de l'aigua, dessalinitzadores que obtindran l'energia necessària per produir aigua potable d'aerogeneradors, obtenint així una aigua més neta i més barata.
14. Evitar o limitar l'entrada de contaminants als aqüífers, amb una especial atenció als purins, per així impedir el deteriorament de les masses d'aigües subterrànies.
15. Impuls de les polítiques de gestió per a la reutilització hídrica en el sector industrial.
16. Impulsarem un programa de reforestació i de gestió de les masses forestals.
17. Enduriment dràstic de les penes per als autors d'incendis forestals al mateix temps que durant els mesos de sequera, primavera i estiu, augmentarem els efectius per a la vigilància de la massa forestal.
18. Eliminarem els articles 5.2 del Reial Decret 54/95 "sobre protecció dels animals en el moment del seu sacrifici o matança", i el 6.3 de la Llei 32/2007 "per a la cura dels animals en la seva explotació, transport, experimentació i sacrifici" que legitimen al nostre país el sacrifici sense atordiment dels animals destinats al consum humà i que són mostres de crueltat i fanatisme propis de religions estranyes a l'esperit europeu.

15. CRIDA FINAL DE LA PLATAFORMA PER CATALUNYA

Aquestes són les propostes essencials de la PxC i això és el que pretenem traslladar al poble català des de la mateixa fundació de la nostra organització fa 10 anys. Cobria un buit deixat pels partits tradicionals. Si algú ens preguntés com definim aquest programa no dubtaríem a dir que: ***"tot pel poble de Catalunya i per la identitat catalana"***...

Si hem adoptat aquest programa no és per oportunisme, sinó perquè els problemes dels nostres veïns, els dels nostres companys de treball, els de la nostra gent, són els nostres: **nosaltres representem aquesta Catalunya "real" que ha estat absent de les decisions, dels negocis i de les rapinyeries de la Catalunya "oficial"**.

Si els partits fins ara majoritaris haguessin fet la seva feina i haguessin complert les seves promeses electorals, Plataforma per Catalunya mai no hagués aparegut en escena: però 1.300.000 immigrants, 742.000 aturats i la desconfiança absoluta de la Catalunya "real" cap a la Catalunya "oficial", ens han obligat a emprendre aquesta tasca.

Ni som ni aspirem a ser polítics professionals, **pretenem simplement lliurar als nostres fills una Catalunya de la que aquests mai no se n'hagin d'averkonyir, una Catalunya orgullosa, digna, rica i plena.**

Una convocatòria electoral és sempre una ocasió històrica per reaccionar i trencar dinàmiques perverses procedents del passat. Davant les eleccions generals d'aquest

novembre hi ha només dues actituds possibles: o donar suport a les opcions que ens han portat fins on som, o donar suport a les noves opcions que plantegen solucions simples a problemes complexos. Però avui **la mera existència de la Plataforma per Catalunya és una garantia de renovació del panorama polític nacional.**

De moment, no ha estat CiU, ni el PP, ni de bon tros el PSC, ni "el partit de la immigració", ERC, els qui han encetat el debat polític sobre el tema de la immigració, l'empadronament d'il-legals o el burca. Ha estat la PxC qui ha portat de nou el realisme a Catalunya! Ha estat la PxC qui ha alertat sobre els riscos de les dinàmiques autodestructives a què ens portava la immigració massiva! Ha estat, finalment, la PxC qui, en el seu programa de 2003, ja exigia l'aplicació de mesures per a la contenció de la immigració massiva que ara han "descobert" el PP o CiU en el seu infinit oportunisme sense escrúpols, sense pudor i sense vergonya! Ells, precisament ells, els qui més responsabilitat tenen en l'arribada a Catalunya de 1.300.000 immigrants entre legals i il-legals, empadronats i no empadronats, naturalitzats i per naturalitzar, ells són ara els qui semblen haver "descobert" el perill de la immigració descontrolada.

No, catalans, no estem davant de "convertos", sinó davant d'oportunistes sense idees. És un tema d'honestedat i dignitat: qui s'espanta del fenomen que ell mateix han generat i donat suport no té cap legitimitat moral ni d'èxit polític per poder ocupar un espai, per mínim que sigui, en el futur polític.

Els qui alimenten els dubtes sobre l'honestedat de la classe política catalana no poden tenir lloc a la Catalunya del futur, sinó que el seu únic futur és seure a la banqueta dels acusats i respondre dels seus delictes i exaccions. **Nosaltres tenim les mans netes, hem arribat a la política amb les mans netes i, quan correspongui, ens anirem de nou a casa amb la satisfacció d'haver deixat una Catalunya en què el seny, l'eficàcia i l'honestedat tornin a ser l'única norma admissible per a un polític.**

Com a catalans, membres de l'Estat Espanyol, reivindicuem el vell somni de Francesc Cambó que Catalunya aspiri a l'excel·lència a Espanya. No només volem "estar" a Espanya, sinó que aspirem que Catalunya sigui el far i la guia d'Espanya en els anys venidors. I per a això, tant la classe política com el poble de Catalunya han d'estar a l'alçada de les circumstàncies.

És hora de tornar als símbols tradicionals de la nostra cultura i de la nostra tradició. Reivindicuem aquella Catalunya tradicional, eficient, assenyada, discreta i honesta definida en síntesi pel "seny" en contraposició a la "rauxa". Aquesta lluita entre el seny i la rauxa és el que simbolitza Sant Jordi lluitant contra el drac. És l'ordre davant del caos. És la política de l'eficiència enfront de la del desafiament i l'amenaça. És el treball diari davant del cop de pilota. És la promesa electoral complerta davant la defraudació permanent. És, en definitiva, la Plataforma per Catalunya davant els partits fins ara majoritaris.

Per això cridem la ciutadania a sumar-se a la Plataforma per Catalunya, a ser un de nosaltres, a reivindicar un lloc en la construcció de la Catalunya

del segle XXI. I, per això mateix, demanem també el vostre suport en les pròximes eleccions que seran històriques per al futur de la nostra terra.

Nosaltres tenim les mans netes! Nosaltres som l'únic vot contra la invasió migratòria! Nosaltres tenim les idees clares sobre com resoldre la crisi econòmica! Nosaltres sabem com regenerar Catalunya!

I necessitem el teu vot i el teu suport perquè la teva veu sigui present en les institucions. Dóna suport a la PxC. Dóna suport al que és teu. Dóna suport als qui són com tu.